EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.7.2021
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY muuttamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi sekä neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} -
{SWD(2021) 622 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa on määritetty tavoite hiilineutraaliuden saavuttamisesta vuoteen 2050 mennessä tavalla, joka edistää taloutta, kasvua ja työpaikkojen luomista Euroopassa. Tämä tavoite edellyttää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä, kuten Eurooppa-neuvosto joulukuussa 2020 vahvisti. Tämä puolestaan edellyttää huomattavasti suurempia uusiutuvien energialähteiden osuuksia integroidussa energiajärjestelmässä. EU:n nykyinen tavoite uusiutuvan energian vähintään 32 prosentin osuudesta vuoteen 2030 mennessä, joka on asetettu uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa direktiivissä (RED II), ei ole riittävä vaan tulisi nostaa 38–40 prosenttiin ilmastotavoitesuunnitelman mukaisesti. Samalla edellytetään uusia liitännäistoimenpiteitä eri toimialoilla energiajärjestelmien integroimista, vetyä, avomerellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa ja biologista monimuotoisuutta koskevien strategioiden mukaisesti.

RED II -direktiivin tarkistuksen yleiset tavoitteet ovat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön lisääminen vuoteen 2030 mennessä, tehokkaampi energiajärjestelmien integroiminen, ilmasto- ja ympäristötavoitteiden edistäminen sekä biologisen monimuotoisuuden suojeleminen. Näin otetaan huomioon eri sukupolvien jakama huoli ilmastonmuutoksesta ja biologisen monimuotoisuuden häviämisestä. Tämä RED II -direktiivin tarkistus on ratkaisevan tärkeä, jotta voidaan saavuttaa tiukennettu ilmastotavoite, suojella ympäristöä ja ihmisten terveyttä, vähentää energiariippuvuuttamme, edistää EU:n teknologista ja teollista johtajuutta sekä luoda työpaikkoja ja talouskasvua.

• Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

RED II on EU:n pääasiallinen väline uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisessä. RED II -direktiivin tarkistus ei ole muista toimenpiteistä erillinen. Se on osa laajempia toimia, jotka vaikuttavat muihin energiaa ja ilmastoa koskeviin lainsäädäntö- ja politiikka-aloitteisiin Euroopan vihreän kehityksen ohjelman etenemissuunnitelman sekä komission vuoden 2021 työohjelmassa esitetyn 55-valmiuspaketin mukaisesti. Ehdotus RED II -direktiivin tarkistamiseksi on yhdenmukainen seuraavien välineiden kanssa:

i. EU:n päästökauppajärjestelmä, sillä hiilen hinnoittelujärjestelmä vaikuttaa tehokkaimmin sääntelytoimenpiteisiin yhdistettynä.

ii. Energiatehokkuusdirektiivi, jolla edistetään uusiutuvan energian tehokasta käyttöä loppukäyttöaloilla.

iii. Direktiivi rakennusten energiatehokkuudesta, jossa määritetään uusiutuvaan energiaan liittyvät asianmukaiset energiatehokkuusvaatimukset.

iv. Ekosuunnitteludirektiivi, jolla kannustetaan kuluttajia siirtymään pois fossiilisia polttoaineita hyödyntävien laitteiden käytöstä.

v. Maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskeva asetus, joka sisältää talouden toimijoille kannustimia toteuttaa päästöjen sitomista koskevia hankkeita, joissa tarkastellaan mahdollisia biomassan lähteitä.

vi. Energiaverodirektiivi, jolla varmistetaan kestävien käytäntöjen tukeminen hinnoittelulla ja edistetään uusiutuvan energian tuotantoa ja käyttöä.

vii. Taakanjakoa koskeva lainsäädäntö, jossa asetetaan sitovat kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteet RED II -direktiivin sääntelemille toimialoille, kuten liikenteelle, rakennuksille, maataloudelle ja jätteelle.

viii. Polttoaineiden laatua koskeva direktiivi, joka tukee uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käyttöä liikenteessä.

ix. Vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönottoa koskeva direktiivi, jolla tuetaan vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönottoa (esimerkiksi sähköajoneuvojen latauspisteet sekä maakaasun ja vedyn tankkauspisteet).

x. Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 kumoamisesta[1].

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotus perustuu pääasiallisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen[2] 194 artiklan 2 kohtaan, jossa annetaan oikeusperusta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisille ehdotuksille toimenpiteistä uusien ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energiamuotojen kehittämiseksi. Tämä on yksi unionin energiapolitiikan tavoitteista. Myös RED II -direktiivi, jota tällä ehdotuksella muutetaan, hyväksyttiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 2 kohdan nojalla vuonna 2018. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla, jossa annetaan sisämarkkinoiden oikeusperusta, lisätään ehdotuksen oikeusperustaan tarkoituksena muuttaa kyseiseen artiklaan perustuvaa polttoaineiden laatua koskevaa direktiiviä 98/70/EY.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

EU:n toimien tarve

Jäsenvaltiot eivät yksinään pysty riittävästi vauhdittamaan kustannustehokasta uusiutuvan energian kehittämistä aiempaa integroidummassa energiajärjestelmässä. Tarvitaan EU:n tasoista lähestymistapaa tarjoamaan tavoitetasoiltaan erilaisille jäsenvaltioille oikeanlaisia kannustimia, jotka auttavat jäsenvaltioita koordinoidusti vauhdittamaan energiasiirtymää perinteisestä fossiilisiin polttoaineisiin perustuvasta energiajärjestelmästä integroidumpaan ja energiatehokkaampaan järjestelmään, jossa tuotannossa hyödynnetään uusiutuvia energialähteitä. Kun otetaan huomioon eri jäsenvaltioiden erilaiset energiapolitiikat ja painopisteet, vaadittu lisäys uusiutuvien energialähteiden käytössä saadaan todennäköisemmin aikaan EU:n tasolla kuin pelkästään kansallisilla tai paikallisilla toimilla.

EU:n tasolla saatava lisäarvo

Uusiutuvaa energiaa koskevat toimet EU:n tasolla tuottavat lisäarvoa, sillä ne ovat tehokkaampia ja vaikuttavampia kuin yksittäisten jäsenvaltioiden toimet, ja niiden tarjoaman yhtenäisemmän lähestymistavan ansiosta Euroopan energiajärjestelmässä tarvittava siirtymä voidaan toteuttaa yhteensovitetusti. Niiden avulla varmistetaan kasvihuonekaasupäästöjen ja

[1] COM/2020/824 final

[2] EUVL C 326, 26.10.2012, s.1

saasteiden nettovähennys, suojellaan biologista monimuotoisuutta, saadaan käyttöön sisämarkkinoiden tarjoamat edut sekä hyödynnetään mittakaavaetuja ja Euroopan teknologiayhteistyötä täysimääräisesti, ja niihin liittyvät EU:n laajuiset sääntelypuitteet tarjoavat sijoittajille ennakoitavuutta. Uusiutuvan energian osuuden lisäyksen saavuttaminen energian loppukulutuksessa EU:ssa riippuu kunkin jäsenvaltion kansallisista panoksista. Panokset ovat kunnianhimoisempia ja kustannustehokkaampia, kun ne perustuvat sovittuun yhteiseen oikeudelliseen ja politiikkakehykseen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Parhaaksi arvioitu vaihtoehtokokonaisuus katsotaan suhteellisuusperiaatteen mukaiseksi ja se perustuu mahdollisimman pitkälti nykyiselle politiikan suunnittelulle. Useissa vaihtoehdoissa asetetaan saavutettava tavoite tai vertailuarvot mutta jäsenvaltiot saavat päättää keinoista, joilla ne saavutetaan. Velvoitteiden ja jäsenvaltioille jätetyn tavoitteiden saavuttamistapoja koskevan liikkumavaran välisen tasapainon katsotaan olevan riittävä, kun otetaan huomioon ilmastoneutraaliuden saavuttamista koskeva vaatimus (ks. tässä ehdotuksessa mukana olevan vaikutustenarvioinnin osat 3.3 ja 7.5, SWD (2021) XXX).

- **Toimintatavan valinta**

Tämä ehdotus koskee direktiivin muuttamista. Koska RED II -direktiivi on hyväksytty hiljattain, sen uudelleentarkastelu koskee ainoastaan sisältöä, jonka katsotaan edistävän unionin vuoden 2030 ilmastotavoitteita kustannustehokkaasti. Koko direktiiviä ei siis tarkisteta, mistä syystä uudelleenlaadintaa ei pidetä asianmukaisena.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Voimaantulon vaikutustenarviointi (etenemissuunnitelma) julkaistiin palautteen antamista varten 3. elokuuta – 21. syyskuuta 2020, ja siihen saatiin 374 vastausta sidosryhmiltä 21 jäsenvaltiosta ja seitsemästä EU:n ulkopuolisesta maasta. Suurin osa vastauksista saatiin yrityksiltä tai toimialajärjestöiltä, ja muita vastaajia olivat kansalaisjärjestöt, nimettömänä vastauksensa jättäneet sekä kansalaiset. Lisäksi komissio avasi verkossa 12 viikon mittaisen julkisen kuulemisen 17. marraskuuta 2020 komission paremman sääntelyn sääntöjen mukaisesti. Kuuleminen sisältää monivalinta- ja avoimia kysymyksiä, jotka käsittelevät RED II -direktiivin tarkistukseen liittyviä seikkoja laaja-alaisesti. Saatujen vastausten kokonaismäärä oli 39 046. Sidosryhmien näkemyksiä kerättiin myös kahdessa työpajassa, joista ensimmäinen pidettiin 11. joulukuuta 2020 (lähes 400 osallistujaa) ja toinen 22. maaliskuuta 2021 (lähes 1 000 osallistujaa).

Tiivistelmä sidosryhmien näkemyksistä

Suurimmassa osassa (80 prosenttia) avoimeen julkiseen kuulemiseen saaduista vastauksista kannatettiin sitä, että uusiutuvia energialähteitä koskevaa tavoitetta tiukennettaisiin ilmastotavoitesuunnitelman mukaiseksi (43 prosenttia vastauksista) tai sitä korkeammaksi (37 prosenttia vastauksista). Vastauksista 61 prosentissa kannatettiin sitovaa tavoitetta sekä EU:n että kansallisella tasolla. Liikenneala ja lämmitys- ja jäähdytysala olivat yleisimmin mainitut toimialat, joilla lisätoimia pidettiin tarpeellisina, ja suurin osa vastaajista antoi tukensa vähintään ilmastotavoitesuunnitelman tasoisille tiukemmille tavoitteille kummallakin toimialalla. Yli 38 000 osallistujan koordinoidussa vastauksessa esitettiin biomassan poistamista uusiutuvien luonnonvarojen luettelosta ja bioenergiakäytön rajoittamista

paikallisesti saatavilla oleviin jätteisiin ja tähteisiin, kun taas ammattiliittojen ja liike-elämän edustajat sekä suurin osa viranomaisista eivät kannattaneet biomassan kestävyyskriteerien muuttamista.

Avoimessa kuulemisessa ja työpajoissa esitetyt sidosryhmien näkemykset otettiin huomioon vaikutustenarvioinnin asianmukaisia poliittisia kehyksiä koskevien eri politiikkavaihtoehtojen laadinnassa.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Teknistä tukea uusiutuvia energialähteitä koskevan politiikan laadintaan ja toteuttamiseen tarjosi ulkoisen Trinomics-sopimuskumppanin suorittama tutkimus. Osa näyttöpohjasta saatiin myös ilmastotavoitesuunnitelmaa varten laaditusta vaikutustenarvioinnista, jäsenvaltioiden kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevasta komission arvioinnista sekä vuoden 2020 uusiutuvan energian tilannekatsauksesta.

Lisäksi vaikutustenarvioinnissa hyödynnettiin seuraavia selvityksiä:

- Technical support for renewables policy development and implementation: enhanced efficiency through sector integration
- Renewable Cooling under the Revised Renewable Energy Directive
- Renewable Space Heating under the Revised Renewable Energy Directive
- Policy support for heating and cooling decarbonisation
- Regulatory and market conditions of District Heating and Cooling
- Potentials and levels for the electrification of space heating in buildings
- Renewable Heating and Cooling Pathways, Measures and Milestones for the implementation of the recast Renewable Energy Directive and full decarbonisation by 2050
- Technical assistance to assess the potential of renewable liquid and gaseous transport fuels of non-biological origin (RFNBOs) as well as recycled carbon fuels (RCFs), to establish a methodology to determine the share of renewable energy from RFNBOs as well as to develop a framework on additionality in the transport sector
- Simplification of Permission and Administrative Procedures for RES Installations
- Establishing technical requirements & facilitating the standardisation process for guarantees of origin on the basis of Directive(EU) 2018/2001
- Technical assistance for assessing options to establish an EU-wide green label with a view to promote the use of renewable energy coming from new installations.
- Assessment of the potential for new feedstocks for the production of advanced biofuels (ENER C1 2019-412)
- Support for the implementation of the provisions on ILUC set out in the Renewable Energy Directive (ENER/C2/2018-462)
- The use of woody biomass for energy production in the EU (JRC report, 01/2021).

- Scoping study setting technical requirements and options for a Union Database for tracing liquid and gaseous transport fuels.

Vaikutustenarviointi

Ehdotukseen liittyvä vaikutustenarviointi laadittiin mallinnuksen sekä sidosryhmiltä ja yksiköidenväliseltä ryhmältä saatujen panosten perusteella. Vaikutustenarviointiraportti lähetettiin sääntelyntarkastelulautakuntalle 10. maaliskuuta 2021. Sääntelyntarkastelulautakunta antoi ensimmäisen lausuntonsa vaikutustenarvioinnista 19. huhtikuuta 2021 ja toisen lausunnon vaikutustenarvioinnin uudelleenlähettämisen jälkeen 19. toukokuuta.

Tämän pohjalta vaikutustenarvioinnissa analysoitiin eri vaihtoehtoja, joilla uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annettu direktiivi tukisi päivitetyn tavoitteen saavuttamista tehokkaasti osana laajempaa 55-valmiuspakettia.

Uusiutuvan energian kokonaistavoitetta koskeva vaihtoehto 0 (ei muutosta) ei tarjoaisi keinoja varmistaa, että EU:n laajuinen uusiutuvan energian tavoite vähintään 38–40 prosentin osuudesta energian loppukulutuksesta toteutuisi. Vaihtoehto 2 (tavoite korkeampi kuin 40 prosenttia) saattaisi johtaa ilmastotavoitteen ylittämiseen ja vaarantaa yhdenmukaisuuden EU:n muiden lainsäädäntövälineiden kanssa. Täten vaihtoehdolla 1 (tavoitealue vähintään 38–40 prosenttia) ei ole haittapuolia ja se on siten parhaaksi arvioitu ja tehokas vaihtoehto. Tavoitteen luonteen kannalta vaihtoehto 1 (kansallisesti sitovat tavoitteet) merkitsisi uusiutuvien energialähteiden osuutta koskevan tiukemman tavoitteen saavuttamista tehokkaasti, mutta se aiheuttaisi toissijaisuusperiaatteeseen liittyviä ongelmia. Euroopan unionin nykyinen hallintoprosessi on tärkeä perusta uusiutuvia energialähteitä koskevan tavoitteen saavuttamisessa. Kansallisten suunnitelmien tarkistusmenettelyn ensimmäinen, vuonna 2020 loppuun saatettu kierros osoitti hyvin, että kansalliset panokset olivat yhdessä riittävän kunnianhimoisia unionin sitovan uusiutuvia energialähteitä vuonna 2030 koskevan tavoitteen saavuttamiseksi. Energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettava kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiensa päivitetyt luonnokset kesäkuuhun 2023 mennessä, ja jäsenvaltiot voivat ilmaista jo nyt, millä tavoin ne pyrkivät saavuttamaan vuodelle 2030 asetetun tiukemman tavoitteen. Nykyisen järjestelmän tehokkuuden ja arkkitehtuurin perusteella vaihtoehto 0 (EU:n sitovan tavoitteen ja kansallisten vapaaehtoisten panosten säilyttäminen) on parhaaksi arvioitu vaihtoehto.

Lämmitys- ja jäähdytysalaa koskeva vaihtoehto 1 (muut kuin sääntelyyn liittyvät toimenpiteet) ei kannusta jäsenvaltioita lisäämään toimiaan uusiutuvaa energiaa käyttävän lämmityksen ja jäähdytyksen toimialalla siten, että keskimääräinen vuosittainen lisäys on vähintään 1,1 prosenttiyksikköä. Ilmastotavoitesuunnitelmassa esitetyn EU:n uusiutuvia energialähteitä käyttävän lämmityksen ja jäähdytyksen luvun muuntamista sitovaksi yhdenmukaiseksi vuosittaisen keskimääräisen lisäyksen osuudeksi tasaisesti jäsenvaltioiden välillä vaihtoehdon 3b mukaisesti ei katsota suhteellisuusperiaatteen mukaiseksi, vaikka se onkin kaikkein tehokkain. Vuonna 2030 tarvittava uusiutuvien energialähteiden taso voitaisiin myös asettaa tavoitteeksi vaihtoehdon 3c mukaisesti, mutta näin toimiminen ei olisi nykyisen mallin mukaista ja voisi häiritä jo meneillään olevia toteuttamistoimia, vaikkakin sen lisäetuna olisi selkeän lopputavoitteen asettaminen vuodelle 2030. Vaihtoehto 3a yhdistettynä toimialan ja EU:n rakennuksia ja teollisuutta koskeviin asianmukaisesti suunniteltuihin uusiutuvien energianlähteiden käytön vertailuarvoihin (vaihtoehto 3d), tarjoaisi oikeanlaisen yhdistelmän näiden toimialojen integroimista energiajärjestelmään lisääviä tekijöitä. Vaihtoehdossa 3a asetettaisiin uusiutuvien energialähteiden lisäyksen kiinteä vähimmäisosuus määrittämällä nykyinen ohjeellinen 1,1 prosenttiyksikön vuosittainen lisäystavoite vähimmäisvaatimukseksi ja täydentämällä sitä jäsenvaltiokohtaisilla lisäyksillä, joilla

uusiutuvien energialähteiden vuoden 2030 tavoitetasoa koskevat lisätoimet jaettaisiin uudelleen jäsenvaltioiden kesken bruttokansantuotteen ja kustannusten perusteella. Jäsenvaltiokohtaisten lisäosuuksien avulla olisi mahdollista arvioida kunkin jäsenvaltion suhteellista tavoitetasoa lämmitys- ja jäähdytysalalla. Niitä voitaisiin käyttää myös vajeen täyttämiseen, jos muilla kuin lämmitys- ja jäähdytysaloilla ei saavutettaisi uusiutuvien energialähteiden 38–40 prosentin kokonaistavoitetta. Tässä otetaan huomioon myös vaihtoehto määrittää vertailuarvo uusiutuvan energian käytölle rakennusalalla.

Vaihtoehdon 2a mukainen laajennettu toimenpiteiden luettelo mahdollistaa joustavuuden kansallisella tasolla ja varmistaa suhteellisuusperiaatteen toteutumisen sekä tarjoaa jäsenvaltioille käytettävissä olevien työkalujen valikoiman. Mallissa otetaan huomioon kansallisten ja paikallisten olosuhteiden ja lähtökohtien moninaisuus ja annetaan selkeä toimintakehys kaikkien tasojen (kansallinen, alueellinen, paikallinen) ja kaiken tyyppisille (jakeluverkoista ja yrityksistä kuntiin ja kansalaisiin kuluttajina/tuottajakuluttajina) toimijoille.

Kaukolämmitystä ja -jäähdytystä koskeva vaihtoehto 3c (ohjeellisen 1 prosenttiyksikön vuosittaisen lisäystavoitteen tiukentaminen ilmastotavoiteohjelman 2,1 prosenttiyksikön tasolle muuttamatta tavoitteen luonnetta) ohjaisi kaukolämmitysalan kehitystä kohti uusiutuvan energian lisääntyvää käyttöä ilmastotavoiteohjelman ja hiilineutraaliutta koskevien tavoitteiden mukaisesti ja jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet huomioon ottaen. Vaihtoehto 3b (EU:n ohjeellisen uusiutuvia energialähteitä koskevan tavoitteen asettaminen uusiutuvien energialähteiden osuudesta kaukolämmitys- ja -jäähdytysalalla) voisi tarjota samanlaisia etuja kuin vaihtoehto 3c. Se ei kuitenkaan ole nykyisten säännösten mukainen ja voisi häiritä jo käynnissä olevaa täytäntöönpanoa. Vaihtoehto 3d (1 prosenttiyksikön lisäystavoitteen tiukentaminen ja tekeminen sitovaksi) olisi tehokkain tavoitemalli. Se on kuitenkin liian tiukka ja jättää jäsenvaltioille vähemmän liikkumavaraa. Vaihtoehdon 3a (ei muutoksia) pohjalta kaukolämmitysala voisi jatkaa fossiilisten polttoaineiden käyttöä loputtomiin, joten se ei ole uudelleentarkastelun tavoitteiden mukainen. Vaihtoehtoa 2 (toimenpiteiden luettelo) voidaan käyttää itsenäisesti tai täydentävänä, sillä se antaa selkeämmät puitteet kaukolämmitys- ja -jäähdytysalan muuttamiselle sekä alan toimimiselle uusiutuvan energian käytön mahdollistajana rakennuksissa ja keskeisenä välineenä lämmityksen hiilestä irtautumisessa. Se myös tehostaa energiasektoriin integroimista kansallisissa tai EU:n tasoisissa energiajärjestelmissä. Toimenpiteitä koskevan vaihtoehdon 2 yhdistäminen vaihtoehdon 3c tavoitemalliin on parhaaksi katsottu vaihtoehto, jotta varmistetaan, että kaukolämmitys ja -jäähdytysala noudattaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa ja edistää ilmastotavoiteohjelman ja energiajärjestelmään integroimisen tavoitteita. Yhdessä yleistä lämmitystä ja jäähdytystä sekä rakennuksia koskevien vaihtoehtojen kanssa tämän vaihtoehdon avulla määritettäisiin myös kehys, jonka avulla voitaisiin kehittää ja laajentaa nykyaikaisia uusiutuvaan energiaan perustuvia älykkäitä lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmiä.

Uusiutuvalla energialla tuotetun sähkön käytön edistämistä koskeva vaihtoehto 1.1 (lähes reaaliaikaisten tietojen saatavuus sähköverkossa toimitettavan uudistuvista lähteistä peräisin olevan sähkön osuudesta) tuottaisi tehokkaita, markkinoita kannustavia signaaleja, jotka liittyvät uusiutuvien energialähteiden osuuteen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen suoraan ilman hallinnollista taakkaa. Lisäksi se olisi nykyisen lainsäädännön mukainen. Vaihtoehdolla 1.2 (uusiutuvien energialähteiden osuutta ja kasvihuonekaasupäästöprofiilia koskevat tiedot) olisi jonkin verran myönteisiä vaikutuksia kuluttajatiedottamiseen, mutta muutoin siitä saatava lisäarvo olisi vähäinen. Vaihtoehdot 2.1–2.3 kattavat älykkään latausinfrastruktuurin optimoinnin eri osa-alueet sekä eritasoisia myönteisiä vaikutuksia toteuttamisen kokonaiskustannuksiin ja taloushyötyjä. Jäsenvaltioiden liikkumavaran lisäämiseksi kansalliseen arviointiin perustuva toteutus valittiin jokaisessa tapauksessa

parhaaksi älykkääseen lataamiseen, mukaan luettuna kaksisuuntainen lataaminen ja älykkään lataamisen latauspisteiden lisääminen (2.1B, 2.2B ja 2.3), liittyväksi ratkaisuksi. Vaihtoehdoissa 3.1–3.3 otetaan huomioon erilaiset kilpailun esteet aggregointi- ja kyydinvälityspalvelujen markkinoilla. Vaihtoehto 3.1 (sen varmistaminen, että verkonhaltijat ja markkinaoperaattorit eivät kohtele sähkön varastointijärjestelmiä tai -laitteita syrjivästi eivätkä suhteettomasti riippumatta näiden koosta (pienet v. suuret) tai siitä, ovatko ne kiinteitä tai liikkuvia, jotta ne pystyvät tarjoamaan jousto- ja tasehallintapalveluja kilpailukykyisesti) on joka tapauksessa toteuttamisen arvoinen toimenpide. Vaihtoehto 3.2 (akkujen perustietojen, kuten toimintakuntoa ja lataustilaa koskevien tietojen, saatavuus itsenäisille aggregaattoreille ja kyydinvälityspalvelujen tarjoajille) on tarpeen tasapuolisten toimintaedellytysten tarjoamiseksi, ja sen toteuttaminen varhaisessa vaiheessa vaikuttaisi pitkällä aikavälillä myönteisesti kotitalousakkujen omistajille ja sähköajoneuvojen käyttäjille tarjottujen palvelujen saatavuuteen, laatuun ja kustannuksiin. Vaihtoehdon 3.3 (kaikkien julkisesti käytettävissä olevien latausinfrastruktuurien avoimen käytön varmistaminen) hyötyjen odotetaan kasvavan sähköajoneuvojen määrän lisääntyessä.

Vaihtoehdoista, joita harkitaan **uusiutuvan energian lisäämisessä liikennealalla**, parhaiten kokonaisuutena toimisi vaihtoehdon 1B (kehittyneitä biopolttoaineita koskevan tavoitteen ja alatavoitteen tiukentamisen lisäksi otetaan käyttöön myös muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskeva erillinen alatavoite) yhdistäminen vaihtoehtoon 2A (polttoaineiden toimittajia koskeva energiaperusteinen velvoite), 2C (jäsenvaltiot saavat valita vaihtoehdoissa 2A ja 2B (polttoaineiden toimittajia koskeva päästöperusteinen velvoite) kuvattujen lähestymistapojen välillä) tai 2D (polttoaineiden toimittajia koskeva päästöperusteinen velvoite mutta haltijoiden edellytetään saavuttavan kehittyneiden biopolttoaineiden ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden vähimmäisosuudet). Vaikka vaihtoehtoa 1 lukuun ottamatta kaikilla vaihtoehdoilla saavutetaan haluttu tavoitetaso, niiden välillä on huomattavia eroja. Energiaan perustuvien vaihtoehtojen etuna voi olla, että ne edistävät innovatiivisten uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden kehittämistä ja tuotantoa tarjoamalla ennakoitavimman ja vakaimman politiikkakehyksen tällaisiin teknologioihin investoimiselle. Kasvihuonekaasuintensiteettiin perustuvat vaihtoehdot voivat edistää toimitusketjun parannuksia ja teknologian tehostamista uusiutuvissa polttoaineissa ja kierrätetyissä hiilipitoisissa polttoaineissa, joiden tuotantokustannukset ovat korkeammat. Lisäksi niillä voitaisiin varmistaa yhdenmukaisuus polttoaineiden laatua koskevan direktiivin mukaisesti valitun lähestymistavan kanssa. Tämä edellyttäisi kuitenkin muutoksia kasvihuonekaasupäästöintensiteetin määrittämisessä käytettävään menetelmään.

Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käytön edistäminen on täysin energiajärjestelmien integrointia koskevan strategian ja vetystrategian sekä ilmastotavoiteohjelman mukainen erityisesti vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskeva näkökulma huomioon ottaen. Tämä pätee erityisesti vaihtoehtoon 1 (muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden laskennan ulottaminen liikennealaa laajemmalle ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden laskennan yhdenmukaisuuden parantaminen) ja vaihtoehtoon 3 (erillisten alatavoitteiden laatiminen muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille toimialoilla, joilla hiilestä irtautuminen on vaikeaa). Liikennealan ja teollisuuden muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille asetetut erilliset mutta realistiset alatavoitteet vuodelle 2030 olisivat ensimmäinen askel näiden toimialojen laajamittaisessa kehittämisessä vuoden 2030 jälkeen.

Uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden **sertifioinnin** kannalta arvioitiin vaihtoehtoja 1a (nykyisen sertifiointijärjestelmän laajuuden ja sisällön muuttaminen siten, että järjestelmässä huomioidaan kaikki RED II -direktiivin kattamat polttoaineet, mukaan luettuna kierrätetyt

hiilipitoiset polttoaineet) ja 2A (nykyisen alkuperätakuujärjestelmän kehittäminen vaihtoehtoisena sertifiointijärjestelmänä). Vaihtoehdolla 1a katsottiin olevan hyvät mahdollisuudet nykyisen järjestelmän vahvistamiseen, ja vähähiilisten polttoaineiden sertifiointia käsiteltäisiin erillisessä lainsäädäntöehdotuksessa, kuten vedyn ja hiilettömän kaasun markkinoita koskevassa kokonaisuudessa. Tietotekniikan kehittämisvalinnoille on saatava ennakkohyväksyntä Euroopan komission tietotekniikka- ja kyberturvallisuuslautakunnalta.

Bioenergian kestävyyden varmistamista koskevista vaihtoehdoista vaihtoehdolla 1 (muut kuin sääntelyyn liittyvät toimenpiteet) helpotettaisiin RED II -direktiivin kestävyyskriteerien täytäntöönpanoa mutta se ei sisältäisi lisätoimenpiteitä tunnistetuilta riskeiltä suojautumiseen. Vaihtoehto 2 (EU:n nykyisten bioenergiaa koskevien kestävyyskriteerien kohdennettu vahvistaminen) tarjoaisi suorimman menetelmän metsäbiomassan tuotannon aiheuttamilta riskeiltä suojautumiseen biologisesti erittäin monimuotoisilla alueilla. Sen avulla otettaisiin myös käyttöön suojaavia lisätoimenpiteitä, joilla lisätään elinkaaren aikaista kasvihuonekaasupäästöjen optimaalista vähentämistä ja estetään biomassan tehoton käyttö energiatoimialalla. Vaihtoehto 3 (pienten laitosten sääntely) tehostaisi vaihtoehtoa 2 entisestään sääntelemällä suuremman biomassamäärän energiakäyttöä EU:ssa. Sen avulla parannettaisiin myös biomassan tuotannon ja käytön julkista valvontaa. Parhaiksi arvioitujen vaihtoehtojen 2, 3 ja 4.2 (jäsenvaltioiden velvoittaminen laatimaan biomassapolttoaineita koskevat tukijärjestelmänsä siten, että minimoidaan raaka-ainemarkkinoiden markkinavääristymät, millä vähennettäisiin laadukkaan raakapuun käyttöä) pohjalta tehtävät toimet auttaisivat vähentämään kokonaisten puiden käyttöä energiantuotannossa EU:n biodiversiteettistrategian mukaisesti.

RED II -direktiivin tarkistamisen keskeisten tavoitteiden, eli vuosien 2030 ja 2050 riittämättömään tavoitetasoon ja riittämättömään järjestelmäintegraarioon puuttumisen sekä bioenergiaa koskevien kestävyyskriteerien päivittämisen, lisäksi uusiutuvien energialähteiden kustannustehokasta käyttöönottoa voitaisiin edistää rajoitetulla määrällä **”liitännäisiä” tai mahdollistavia lisätoimenpiteitä**.

Sähkön ostosopimuksia koskeva vaihtoehto 1 (suuntaviivat) tarjoaa jäsenvaltioille lisäohjausta lisäämättä hallinnollista taakkaa, vaikka sen tehokkuus riippuu näiden suuntaviivojen käyttöönotosta. Vaihtoehdolla 2 (taloudellinen tuki pk-yrityksille sähkön ostosopimusten hyödyntämiseen) on myönteinen vaikutus uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoon ja Euroopan talouteen. Vaihtoehto 3 (sähkön ostosopimuksia koskevien sääntelytoimenpiteiden vahvistaminen) asettaisi jäsenvaltioille lisätaakan poistaa perusteettomat esteet mutta voisi lisätä ennakoitavuutta uusiutuvan sähkön tuottajille ja kuluttajille. Vaihtoehtojen 1 ja 2 katsotaan olevan paras yhdistelmä.

Rajatylittävää yhteistyötä koskeva vaihtoehto 1 (komission päivitetyt ohjeet) ei yksinään olisi kovinkaan tehokas, kun taas vaihtoehdon 2 (jäsenvaltioiden velvoite kokeilla rajatylittävää yhteistyötä seuraavien kolmen vuoden aikana) tehokkuus on kohtalainen. Vaikka vaihtoehdot 3 (pakollinen tukijärjestelmien osittainen avaaminen) ja 4 (unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismin tehostettu käyttö) olisivat erittäin tehokkaita, vaihtoehtoa 2 pidetään poliittisesti hyväksyttävämpänä, joten se on parhaaksi arvioitu vaihtoehto.

Avomerellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskeva vaihtoehto 1 (yhteissuunnittelu) olisi sitovuutensa ansiosta erittäin tehokas merialuekohtaisen tavoitteiden asettamisen ja toteuttamisen kannalta. Vaihtoehdon 2 (yksittäisten yhteyspisteiden käyttöönotto merialuekohtaisille lupa-asioille) voidaan odottaa tehokkaasti helpottavan rajatylittävien,

uusiutuvia energialähteitä koskevien hankkeiden lupa-asioita. Näiden kahden vaihtoehdon yhdistelmä on arvioitu parhaaksi.

Teollisuutta koskevan vaihtoehdon 0 (ei muutoksia) ei odoteta lisäävän uusiutuvan energian kulutusta teollisuustoimialalla, mikä on vakava huolenaihe kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä vuoteen 2030 mennessä koskevan tavoitteen ja vuoteen 2050 mennessä tavoitellun hiilineutraaliuden kannalta. Vaihtoehto 1 (uusiutuvan energian käytön sisällyttäminen energiatehokkuusdirektiivissä edellytettyihin tarkastuksiin) tarjoaisi teollisille toimijoille tehokkaan keinon tutustua nykyisiin kustannustehokkaisiin ratkaisuihin, jotta uusiutuvaan energiaan voidaan siirtyä ilman hallinnollista lisätaakkaa ja nykyisen lainsäädännön mukaisesti. Vaihtoehto 2 (uusiutuvalla energialla tietyillä toimialoilla tuotetuiksi esitettyjen teollisten tuotteiden merkintä) tarjoaa tehokkaan keinon luoda yhdenmukainen ja yhtenäinen markkina yrityksille, jotka saattavat uusiutuvalla energialla tuotettuja tuotteita ja palveluja markkinoille. Pakolliset merkinnät olisi suunniteltava huolellisesti, jotta varmistetaan, että ne ovat WTO:n sääntöjen mukaisia. Vaihtoehdot 1 ja 2 olisivat täydentäviä ja tehokkaimmat vaihtoehdot yhdistettyinä uusiutuvan energian käyttöä teollisuudessa koskevaan ohjeelliseen tavoitteeseen.

Yleisesti ottaen näillä toimenpidevaihtoehdoilla on myönteisiä taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja yhteiskunnallisia vaikutuksia. Erityisesti avomerellä tuotettavan uusiutuvan energian lisääminen vahvistaisi EU:n energiajärjestelmän varmuutta ja vähentäisi sen riippuvuutta tuonnista. RED II -direktiivin tarkistuksella on todennäköisesti myönteisiä vaikutuksia talouskasvuun ja investointeihin, sillä sen myötä luodaan laadukkaita työpaikkoja sekä vähennetään fossiilisten polttoaineiden tuontia ja kuluttajien ja liike-elämän energiakustannuksia. Monien esitettyjen toimenpidevaihtoehtojen ennakoidaan luovan työpaikkoja suunnitellun vihreän ja digitaalisen elpymisen mukaisesti. Erityisesti uusiutuvaan energiaan liittyvillä aloilla odotetaan myönteisiä työllisyysvaikutuksia, kuten työllisyyden ja osaamisen kasvua rakennus- ja energiantoimitusaloilla, sekä työpaikkojen siirtymistä alojen välillä. Kustannusten jokaista euroa kohti uusiutuva energia luo lähes 70 prosenttia enemmän työpaikkoja kuin fossiiliset polttoaineet, ja aurinkosähkö luo yli kaksi kertaa niin paljon työpaikkoja sähköntuotantoyksikköä kohti kuin hiili tai maakaasu. Kestävistä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian, mukaan luettuna uusiutuvan vedyn, käyttäminen vähentäisi kasvihuonekaasupäästöjä. Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen vähentää myös ilmansaasteita ja vaikuttaa myönteisesti terveyteen. Maantieliikenteen sähköistäminen uusiutuvalla energialla vaikuttaisi myönteisesti erityisesti kaupunkien ilmansaasteisiin. Sen lisäksi esimerkiksi rakennusten lämmityksen sähköistäminen edistäisi huomattavasti kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden ilmaa saastuttavien päästöjen vähentämistä Euroopan rakennuskannassa, joka on nykyään voimakkaasti riippuvainen fossiilisista polttoaineista. Kaupunkien ilman laatua parantaa muun muassa uusiutuvaa energiaa hyödyntävä lämmitys, erityisesti kaupunkien kaukolämmitys. Bioenergiaa koskevat tiukemmat kestävyyskriteerit vaikuttavat biologiseen monimuotoisuuteen myönteisesti. Biomassapolttoaineiden tuonti Euroopan ulkopuolelta voi vähentyä, sillä kolmannet maat eivät välttämättä noudata kestävyyskriteerejä ja suuntaavat vientinsä muualle kuin Eurooppaan.

RED II -direktiivin tarkistuksella on pääasiassa käytännön vaikutuksia jäsenvaltioiden julkiseen hallintoon, sillä tiukempien (sitovien) tavoitteiden noudattaminen edellyttää toimenpiteitä ja valvontaa. Muita julkiselta hallinnolta edellytettäviä toimia ovat uusiutuvan energian käyttöönoton helpottaminen useille eri energiankantajille.

- Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetulle direktiiville suoritettiin vuosina 2014–2016 sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman

(REFIT) arviointi. Koska RED II -direktiivi on hyväksytty hiljattain, ehdotettu tarkistus kattaa ainoastaan sisällön, jonka katsotaan edistävän unionin vuoden 2030 ilmastotavoitteita kustannustehokkaasti, eikä kyseessä ole koko direktiiviä koskeva tarkistus. Vaikutustenarvioinnissa havaittiin mahdollisuuksia lainsäädännön yksinkertaistamiseen ja sääntelyyn liittyvien kustannusten vähentämiseen.

Vaatimustenmukaisuuden valvontaan ei ole suunniteltu muutoksia.

Uusiutuvan energian lisääminen lämmityksessä ja jäähdytyksessä sekä rakennuksissa edellyttää rakennus-/kunnostushankkeita, mikä lisää toimialan työllisyyttä. Jopa 95 prosenttia rakennusalalla, arkkitehtipalveluissa sekä maa- ja vesirakentamisessa toimivista yrityksistä on pk-yrityksiä, joille taloudellinen vaikutus on todennäköisesti myönteinen. Sähkön ostosopimuksia koskeva ohjeistus ja taloudellinen tuki auttavat pk-yrityksiä, joilla ei ole monimutkaisten sopimusten käsittelemisen edellyttämiä resursseja. Tiukemmat metsän biomassaa koskevat kriteerit voivat lisätä pienmetsänomistajien hallinnollisia kustannuksia ja hallinnollista työmäärää.

Sisämarkkinoiden reilun kilpailun varmistamiseksi kaikkiin talouden toimijoihin olisi sovellettava samoja sääntöjä. Ehdotuksessa ei sinällään anneta erivapauksia pienille ja keskisuurille tai mikroyrityksille muutoin kuin antamalla pienille energiantuotantolaitoksille mahdollisuus hyödyntää yksinkertaistettuja todentamismekanismeja. Suunnitelluista talousvaikutuksista kuitenkin todennäköisesti koituu hyötyä myös pk-yrityksille, sillä ne muodostavat suurimman osan uusiutuvaa energiaa, erityisesti aurinkosähköä, käyttävän teknologian arvoketjusta.

Perusoikeudet

Euroopan unionin perusoikeuskirjan noudattamisen kannalta tämän uudelleentarkastelun yleinen tavoite on lisätä uusiutuvan energian käyttöä ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Tämä on kokonaisuudessaan peruskirjan 37 artiklan mukaista, sillä sen mukaan ympäristönsuojelun korkea taso ja ympäristön laadun parantaminen on sisällytettävä unionin politiikkoihin ja varmistettava kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa direktiiviä uusiutuvan energian käytöstä, minkä vuoksi siitä ei arvioida aiheutuvan suuria hallinnollisia vaikutuksia tai kustannuksia, koska valtaosa tarvittavista rakenteista ja säännöistä on jo käytössä. Ehdotus ei aiheuta lisäkustannuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Kun lainsäädäntövallan käyttäjät ovat hyväksyneet tämän direktiivin muutosehdotuksen, komissio ryhtyy seuraaviin toimenpiteisiin kansalliseksi lainsäädännöksi saattamisen määräaikana helpottaakseen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä:

– Laaditaan vastaavuustaulukko, joka toimii sekä jäsenvaltioiden että komission tarkistuslistana osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle.

– Järjestetään tapaamisia direktiivin eri osien saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä vastaavien asiantuntijoiden kanssa joko uusiutuvan energian lähteitä koskevan yhtenäisen toiminnan (CA-RES) yhteydessä tai

komiteatyöskentelyssä. Tapaamisissa käsiteltäisiin tapoja saattaa kyseiset osat osaksi kansallista lainsäädäntöä ja ratkaistaisiin epäselviä kysymyksiä.

– Järjestetään kahdenkeskisiä tapaamisia tai puhelinneuvotteluja jäsenmaiden kanssa, mikäli niillä on kysymyksiä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Kun määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on umpeutunut, komissio tekee perusteellisen arvioinnin siitä, ovatko jäsenvaltiot saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään kokonaisuudessaan ja oikein.

Asetuksella (EU) 2018/1999 energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta toteutettiin energiaa ja ilmastoa koskeva yhdennetty suunnittelu-, valvonta- ja raportointikehys, jolla seurataan ilmasto- ja energiatavoitteiden toteutumista Pariisin ilmastosopimuksen läpinäkyvyysvaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden oli toimitettava komissiolle vuoden 2019 loppuun mennessä yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmansa, jotka kattoivat energiaunionin viisi ulottuvuutta kaudelle 2021–2030. Vuodesta 2023 alkaen jäsenvaltioiden on joka toinen vuosi raportoitava suunnitelmien toimeenpanon edistymisestä, ja lisäksi niiden on 30. kesäkuuta 2023 mennessä ilmoitettava komissiolle suunnitelmiensa päivitysluonnoksista, joiden lopullisen version määräaika on 30. kesäkuuta 2024. Tämä päivitys, joka on toimitettava vuonna 2024, koskisi RED II -direktiivin tarkistuksen yhteydessä sovittuihin mahdollisiin uusiin tavoitteisiin liittyviä suunnitteluvelvoitteita. Tässä ehdotuksessa asetetuilla mahdollisilla muilla suunnittelua ja raportointia koskevilla lisävaatimuksilla ei luoda uutta suunnittelu- ja raportointijärjestelmää vaan niihin sovellettaisiin olemassa olevaa asetuksen (EU) 2018/1999 mukaista suunnittelu- ja raportointikehystä. Nämä raportointia koskevat vaatimukset voitaisiin koota yhteen energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen tulevassa tarkistuksessa.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa Italia v. komissio (C-543/17) antaman tuomion mukaisesti jäsenvaltioiden on liitettävä direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen toimenpiteitä koskeviin ilmoituksiinsa riittävän selkeät ja tarkat tiedot siitä, mitkä kansallisen lainsäädännön säännökset saattavat mitkäkin direktiivin säännökset osaksi jäsenmaan kansallista lainsäädäntöä. Nämä tiedot on annettava kullekin velvoitteelle eikä vain ”artiklan tasolla”. Jos jäsenvaltiot toimivat tämän velvoitteen mukaisesti, niiden ei periaatteessa tarvitsisi lähettää osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevia asiakirjoja komissiolle.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Merkittävällä tavalla direktiiviä (EU) 2018/2001 muuttavat tai uusia elementtejä lisäävät tärkeimmät säännökset ovat seuraavat:

Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 2 artiklaa muokkaamalla muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden ja oletusarvon määritelmiä ja lisäämällä uudet laadukkaan raakapuun, uusiutuvien polttoaineiden, tarjousalueen, älykkään mittausjärjestelmän, latauspisteen, markkinaosapuolen, sähkömarkkinoiden, kotitalousakun, sähköajoneuvoakun, teollisuusakun, toimintakunnon, lataustilan, tehon asetusarvon, älykkään lataamisen, sääntelyviranomaisen, kaksisuuntaisen lataamisen, normaalitehoisen latauspisteen, teollisuuden, muun kuin energiakäytön, viljelymetsän ja istutetun metsän määritelmät.

Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 3 artiklan 1 kohta siten, että EU:n päivitetty tavoite uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudesta vuonna 2030 on vähintään 40 prosenttia unionin energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030. Sillä myös muokataan 3 artiklan 3 kohtaa vahvistamalla velvoitetta minimoida tukijärjestelmistä aiheutuva markkinoiden tarpeettomien vääristymien riski ja estää tietyistä raaka-aineista tuotettavan energian tukeminen kaskadikäyttöperiaatteen mukaisesti. Sillä myös otetaan käyttöön velvoite lakkauttaa tietyin poikkeuksin tuki sähköntuotannolle biomassasta vuodesta 2026 alkaen. Lisäksi 1 artiklan 2 kohdalla lisätään uusi, sähköistämistä koskeva kohta, joka auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan kansalliset panoksensa.

Ehdotuksen 1 artiklan 3 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 7 artikla uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian osuuden päivitetyllä laskentamenetelmällä siten, että i) muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista saatava energia on laskettava toimialalla, jolla se kulutetaan (sähkö, lämmitys ja jäähdytys tai liikenne), ja ii) muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannossa käytettävää uusiutuvaa sähköä ei sisällytetä jäsenvaltiossa uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön kokonaisloppukulutuksen määrän laskentaan.

Ehdotuksen 1 artiklan 4 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 9 artiklan 1 kohta jäsenvaltioiden velvoitetta rajatylittävän kokeiluhankkeen toteuttamisesta kolmen vuoden kuluessa koskevalla lisäkohdalla ja RED II -direktiivin 9 artiklan 7 kohta lisäkohdalla, joka koskee merialuekohtaista avomerellä tuotettavan energian yhteissuunnittelua, jonka mukaisesti jäsenvaltioiden on yhdessä määritettävä kullakin merialueella vuoteen 2050 mennessä tuotettavan uusiutuvan energian määrä sekä välivaiheet vuosille 2030 ja 2040 ja sovittava tätä toimintaa koskevasta yhteistyöstä.

Ehdotuksen 1 artiklan 5 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 15 artikla poistamalla rakennuksia koskevat 4–7 kohdat, jotka on siirretty uuteen 15a artiklaan, ja päivittämällä viittaukset standardeihin, vahvistamalla uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan sähkön ostosopimuksia koskevaa säännöstä ja lisäämällä lauseke, joka koskee hallinnollisten menettelyjen tarkistamista vuoden kuluttua tämän direktiivimuutoksen voimaantulosta.

Ehdotuksen 1 artiklan 6 kohdalla lisätään uusi 15a artikla uusiutuvan energian käytön edistämisestä ja rakennusten lämmitystä ja jäähdytystä edistävien toimenpiteiden käyttöönottamisesta. Tämä uusi artikla sisältää uuden ohjeellisen tavoitteen, joka koskee unionin tavoitetta uusiutuvien energialähteiden 49 prosentin osuudesta rakennuksissa vuoteen 2030 mennessä, ja viittauksen ”tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen” uuteen määritelmään, joka lisätään uudelleenlaadittuun energiatehokkuusdirektiiviin, joka on yksi keinoista saavuttaa uusien rakennusten ja peruskorjattavien rakennusten uusiutuvan energian lähteiden käytön vähimmäistaso. Sillä mukautetaan RED II -direktiivin 15 artiklan rakennuksia koskevien kohtien tekstiä siten, että kohdilla on yhteys uusiutuvia energialähteitä koskevien ohjeellisten tavoitteiden saavuttamiseen ja että ne tukevat siirtymää fossiilisista polttoaineista uusiutuviin energialähteisiin. Lisäksi ne ovat yhdenmukaisia rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin kanssa.

Ehdotuksen 1 artiklan 7 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 18 artiklan 3 kohta mukautetuilla asentajien hyväksymis- ja sertifiointivaatimuksia koskevilla kohdilla. Tällä tavalla otetaan huomioon uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitysjärjestelmien

asentajien puute, joka hidastaa fossiilisia polttoaineita käyttävien järjestelmien poistamista käytöstä. Muutoksella poistetaan myös tietyn tyyppisten uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitysteknologioiden luettelo ja korvataan se yleisellä viittauksella uusiutuvia energialähteitä käyttäviin lämmitysjärjestelmiin. Sillä muutetaan RED II -direktiivin 18 artiklan 4 kohta siten, että jäsenvaltiot velvoitetaan toteuttamaan toimenpiteitä, joilla tuetaan koulutusohjelmiin osallistumista. Aiemmasta jäsenvaltioille tarjotusta mahdollisuudesta julkaista hyväksyttyjen asentajien luettelo tulee vaatimus.

Ehdotuksen 1 artiklan 8 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 19 artiklan 2 ja 8 kohta poistamalla jäsenvaltioiden mahdollisuus olla myöntämättä alkuperätakuita taloudellista tukea saavalle valmistajalle. Tämä liittyy sähkön ostosopimuksia koskeviin muutoksiin 15 artiklassa.

Ehdotuksen 1 artiklan 9 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 20 artiklan 3 kohta uudella ja lisätyllä kohdalla, joka koskee energiajärjestelmäintegraation tehostamista kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien ja muiden energiajärjestelmien välillä edellyttämällä, että jäsenvaltiot kehittävät tarvittaessa tehokasta, kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmää, jolla edistetään uusiutuvia energialähteitä käyttävää lämmitystä ja jäähdytystä.

Ehdotuksen 1 artiklan 10 kohdalla lisätään RED II -direktiiviin uusi 20a artikla, jolla helpotetaan uusiutuvan energian järjestelmäintegraatiota seuraavasti:

- Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden edellytetään asettamaan saataville tietoa uusiutuvien energialähteiden osuudesta ja toimittamansa sähkön kasvihuonekaasupäästöistä. Näin lisätään läpinäkyvyyttä ja annetaan aiempaa enemmän tietoa sähkömarkkinatoimijoille, aggregaattoreille, kuluttajille ja loppukäyttäjille;
- Akkuvalmistajien on tarjottava akkujen omistajille sekä näiden puolesta toimiville kolmansille osapuolille mahdollisuus saada käyttöönsä akun tehoa, toimintakuntoa, lataustilaa ja tehon asetusarvoa koskevia tietoja;
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityisissä normaalitehoisissa latauspisteissä on älykkään lataamisen valmiudet, sillä nämä latauspisteet ovat merkityksellisiä energiajärjestelmäintegraation kannalta;
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varastointi- ja tasehallintamenetelmiä koskevalla sääntelyllä ei syrjitä pieniä ja/tai liikkuvia varastointijärjestelmiä jousto-, tasehallinta- ja varastointipalvelujen markkinoilla.

Ehdotuksen 1 artiklan 11 kohdalla lisätään RED II -direktiiviin 22a artikla uusiutuvan energian käytön edistämisestä teollisuudessa ja sitä koskeva ohjeellinen tavoite keskimääräisestä 1,1 prosenttiyksikön vuosittaisesta uusiutuvan energian lisäyksestä sekä sitova 50 prosentin tavoite, joka koskee muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttämistä raaka-aineena tai energiankantajana. Sillä otetaan myös käyttöön vaatimus, jonka mukaan ympäristöystävällisten teollisten tuotteiden merkinnöissä on ilmoitettava EU:n laajuisen yhteisen menetelmän mukaisesti käytetyn uusiutuvan energian prosenttiosuus.

Ehdotuksen 1 artiklan 12 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 23 artiklan 1 kohta siten, että vuosittaisesta 1,1 prosenttiyksikön lisäyksestä lämmitys- ja jäähdytysalalla

tulee sitova perustaso, ja siihen lisätään kohta, jolla jäsenvaltiot velvoitetaan arvioimaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan sekä hukkalämmön ja -kylmän käyttöön lämmitys- ja jäähdytysalalla liittyvät mahdollisuutensa. Sillä myös muutetaan RED II -direktiivin 23 artiklan 4 kohta esittämällä kattava luettelo toimenpiteistä, joiden avulla jäsenvaltiot saavuttavat lämmitystä ja jäähdytystä koskevan tavoitteen. Lisäksi se tukee tätä kohtaa edellyttämällä, että jäsenvaltioiden on tehtävä, pikemminkin kuin pyrittävä tekemään, toimenpiteistä avoimia kaikille kuluttajille, erityisesti niille, jotka elävät pienituloisissa tai haavoittuvissa kotitalouksissa ja joilla ei muutoin olisi riittävästi ennakkopääomaa voidakseen hyötyä niistä muuten.

Ehdotuksen 1 artiklan 13 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 24 artiklan 1 kohta päivitetyllä kohdalla, joka koskee uusiutuvan energian osuutta kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmissä käsitteleviä tietoja. Ehdotuksen 1 artiklan 13 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 24 artiklan 4 kohta päivitetyllä kohdalla, jolla uusiutuvista lähteistä tai hukkalämmöstä ja -kylmästä peräisin olevan energian osuutta kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä koskeva tavoite nostetaan 1 prosenttiyksiköstä 2,1 prosenttiyksikköön, ja lisätään uusi kohta, jolla laajennetaan kolmansien osapuolten pääsy järjestelmiin koskemaan termiseltä sähköteholtaan yli 25 MWth:n kaukolämmitys ja -jäähdytysjärjestelmiä silloin, kun tämä on järkevää. Ehdotuksen 1 artiklan 13 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 24 artiklan 5 kohta päivitetyllä kohdalla, jolla lisätään viittaus tehokkaan kaukolämmityksen uuteen määritelmään (lisätään uudelleenlaadittuun energiatehokkuusdirektiiviin) ja edellytetään jäsenvaltioita ottamaan käyttöön mekanismi, jolla käsitellään perusteettomia kieltäytymisiä antaa kolmannelle osapuolelle pääsy järjestelmiin. RED II -direktiivin 24 artiklan 6 kohta muutetaan uudella kohdalla kehyksestä, jolla helpotetaan koordinointia hukkalämmön ja -kylmän käyttöön osallistuvien toimijoiden välillä. Ehdotuksen 1 artiklan 13 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 24 artiklan 8 kohta päivitetyillä kohdilla, joissa edellytetään, että sähkönjakeluverkon haltijat arvioivat vähintään joka neljäs vuosi kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien potentiaalia tuottaa tasehallinta- ja muita järjestelmäpalveluja. RED II -direktiivin 24 artiklan 9 kohta muutetaan päivitetyllä kohdalla, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen määrittelee selkeästi, asettaa julkisesti saataville ja panee täytäntöön kuluttajien oikeudet ja kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmän tarkistettujen sääntöjen mukaista toimintaa koskevat säännöt. RED II -direktiivin 24 artiklan 10 kohta muutetaan päivitetyllä kohdalla, jolla korjataan ristiviittaukset ja lisätään tehokkaan kaukolämmityksen uusi määritelmä (lisätään uudelleenlaadittuun energiatehokkuusdirektiiviin)

Ehdotuksen 1 artiklan 14 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 25 artiklan 1 kohta liikenteen uusiutuvien energialähteiden tavoitetason nostamiseksi asettamalla kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitteeksi 13 prosenttia, tiukentamalla kehittyneitä polttoaineita koskevaa alatavoitetta vähintään vuoden 2022 0,2 prosentista 0,5 prosenttiin vuodelle 2025 ja 2,2 prosenttiin vuodelle 2030, ja ottamalla käyttöön muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuutta koskeva 2,6 prosentin tavoite. Ehdotuksen 1 artiklan 14 kohdalla otetaan myös käyttöön sähköistä liikkumista edistävä hyvitysmekanismi, jonka nojalla julkisten latauspisteiden kautta uusiutuvaa energiaa sähköajoneuvoille tarjoavat talouden toimijat saavat polttoaineiden toimittajille myytävissä olevia hyvityksiä, joiden avulla nämä täyttävät polttoaineiden toimittajille asetetun velvoitteen.

Ehdotuksen 1 artiklan 15 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 26 artikla liikennealalle asetetun kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitteen mukaiseksi.

Ehdotuksen 1 artiklan 16 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 27 artiklan 1 kohta esittämällä säännöt sekä uusiutuvien energialähteiden käytöllä liikennealalla saavutetun polttoaineiden kasvihuonekaasuintensiteetin vähennyksen että kehittyneitä biopolttoaineita, biokaasua ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tavoitteiden laskennalle. Ehdotuksen 1 artiklan 16 kohdalla kumotaan RED II -direktiivin 27 artiklan 2 kohta tiettyihin uusiutuviin polttoaineisiin ja liikennealalla käytettyyn uusiutuvaan sähköön liittyvien kertoimien poistamiseksi. Ehdotuksen 1 artiklan kohdalla 16 muutetaan RED II -direktiivin 27 artiklan 3 kohta siten, että liikenteen alalla käytetyn sähkön lisäisyyttä koskevat puitteet poistetaan ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten sähköllä tuotettujen liikenteen polttoaineiden laskentaa koskevia säännöksiä sovelletaan riippumatta toimialasta, jolla kyseisiä polttoaineita kulutetaan.

Ehdotuksen 1 artiklan 17 kohdalla muutetaan 28 artikla poistamalla unionin tietokantaa koskevat kohdat (tietokantaa säännellään nyt 31 a artiklassa) ja poistamalla 5 kohdassa annettu valtuutus ottaa käyttöön delegoitu säädös, jolla tarkennetaan muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista ja kierrätetyistä hiilipitoisista polttoaineista aiheutuvien kasvihuonekaasupäästövähennysten arviointimenetelmä, jota nyt säännellään 1 artiklan 20 kohdassa.

Ehdotuksen 1 artiklan 18 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 29 artiklan 1, 3, 4, 5 ja 6 kohta päivitetyillä kohdilla nykyisten kestävyyskriteerien kohdennetusta vahvistamisesta soveltamalla nykyisiä maatalousbiomassan maata koskevia kriteerejä (esimerkiksi kielletyt alueet) myös metsäbiomassaan (johon sisältyvät myös aarniometsät, biologisesti erittäin monimuotoiset metsät ja turvemaat). Näitä vahvistettuja kriteereitä sovelletaan biomassaa käyttäviin pienen mittakaavan lämmön- ja sähköntuotantolaitoksiin, joiden kokonaislämpökapasiteetti on alle 5 MW. Ehdotuksen 1 artiklan 18 kohdalla muutetaan RED II -direktiivin 29 artiklan 10 kohta päivitetyllä kohdalla, jolla biomassapolttoaineista tuotetun sähkön, lämmitysenergian ja jäähdytysenergian kasvihuonekaasupäästövähennysten nykyisiä kynnyksiä sovelletaan olemassa oleviin laitoksiin (ei siis ainoastaan uusiin laitoksiin). Ehdotuksen 1 artiklan 18 kohdalla lisätään 29 artiklan 6 kohtaan lisäkohtia, joilla minimoidaan korjuun kielteiset vaikutukset maaperän laatuun ja biologiseen monimuotoisuuteen.

Ehdotuksen 1 artiklan 19 kohdalla lisätään uusi 29a artikla kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevista kriteereistä muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille ja kierrätetyille hiilipitoisille polttoaineille siten, että muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla tuotettu energia voidaan ottaa tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden laskennassa huomioon vain, jos sen kasvihuonekaasupäästövähennykset ovat vähintään 70 prosenttia, ja kierrätetyillä hiilipitoisilla polttoaineilla tuotettu energia voidaan ottaa liikennealan tavoitteiden laskennassa huomioon vain, jos sen kasvihuonekaasupäästövähennykset ovat vähintään 70 prosenttia.

Ehdotuksen 1 artiklan 20 kohdalla muokataan RED II -direktiivin 30 artiklaa siten, että se vastaa 29a artiklassa ja 31a artiklassa käyttöön otettuja muutoksia. Sillä otetaan

käyttöön myös yksinkertaistettu todentamismekanismi laitoksille, joiden teho on 5–10 MW.

Ehdotuksen 1 artiklan 21 kohdalla kumotaan RED II -direktiivin 31 artiklan 2, 3 ja 4 kohta, joilla säänneltiin mahdollisuutta viljelyn alueellisten arvojen käyttämiseen, jotta edistetään tuottajien omia, raaka-aineiden kasvihuonekaasupäästötason vähentämiseen tähtääviä toimia tehokkaammin.

Ehdotuksen 1 artiklan 22 kohdalla lisätään uusi 31 a artikla, jolla säännellään unionin tietokantaa ja laajennetaan se kattamaan myös muut kuin liikennealan polttoaineet. Se mahdollistaa nestemäisten ja kaasumaisten uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden sekä niiden elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen jäljittämisen. Tietokanta on valvonnan ja raportoinnin työkalu, ja polttoaineiden toimittajien on kirjattava siihen tiedot, joita tarvitaan 25 artiklassa säädetyn, polttoaineiden toimittajia koskevan velvoitteen noudattamisen tarkistamiseen.

Ehdotuksen 2 artiklalla muutetaan asetusta (EU) 2018/1999 siten, että kyseisessä asetuksessa määritetty unionin tason sitova tavoite, jonka mukaan vähintään 32 prosenttia unionissa vuonna 2030 kulutetusta energiasta on peräisin uusiutuvista energialähteistä, muutetaan muotoon ”direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklassa tarkoitettu uusiutuvaa energiaa koskeva sitova unionin tavoite vuodelle 2030”. Sillä ei muuteta muita asetuksen (EU) 2018/1999 keskeisiä osia, kuten sähköverkkojen yhteenliitäntäasteen 15 prosentin tavoitetta, joka on edelleen olennainen uusiutuvien energialähteiden integroinnin kannalta.

Ehdotuksen 3 artiklalla muutetaan direktiiviä 98/70/EY, jotta vältetään liikenteen polttoaineiden hiilestä irtautumistavoitteita koskevien, sääntelyyn perustuvien vaatimusten päällekkäisyys ja yhdenmukaistetaan direktiivin (EU) 2018/2001 kanssa, muun muassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen ja biopolttoaineiden käyttämistä koskevien velvoitteiden noudattamisen suhteen.

Ehdotuksen 4 artikla sisältää direktiivissä 98/70/EY annettuihin raportointivelvoitteisiin liittyviä siirtymäsäännöksiä, joilla varmistetaan, että direktiivin 98/70/EY artikloiden, jotka kumotaan tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdan perusteella, mukaisesti kerätyt ja raportoidut tiedot lähetetään komissiolle.

Ehdotuksen 5 artikla sisältää osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat säännökset.

Ehdotuksen 6 artiklalla kumotaan neuvoston direktiivi (EU) 2015/652.

Ehdotuksen 7 artikla koskee voimaantuloa.

2021/0218 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY muuttamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi sekä neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan ja 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[4],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa[5] on määritetty tavoite hiilineutraaliuden saavuttamisesta unionissa vuoteen 2050 mennessä tavalla, joka edistää kilpailukykyä, kasvua ja työpaikkojen luomista Euroopassa. Tämä tavoite ja ilmastotavoitesuunnitelmassa vuodelle 2030[6], jonka sekä Euroopan parlamentti[7] että Eurooppa-neuvosto[8] hyväksyivät, asetettu tavoite kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä edellyttävät energiasiirtymää ja huomattavasti suurempaa uusiutuvien energialähteiden osuutta integroidussa energiajärjestelmässä.

(2) Uusiutuvalla energialla on keskeinen rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman täytäntöönpanossa ja ilmastoneutraaliuden saavuttamisessa vuoteen 2050 mennessä, koska yli 75 prosenttia unionin kaikista kasvihuonekaasupäästöistä on peräisin energia-alalta. Uusiutuvan energian käytöllä vähennetään näitä kasvihuonekaasupäästöjä ja edistetään myös esimerkiksi biologisen monimuotoisuuden häviämisen kaltaisiin, ympäristöön liittyviin haasteisiin vastaamista.

---

3 EUVL C , , s. .

4 EUVL C , , s. .

5 Komission tiedonanto COM(2019) 640 final, annettu 11.12.2019: Euroopan vihreän kehityksen ohjelma.

6 Komission tiedonanto COM(2020) 562 final, annettu 17.9.2020: EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi.

7 Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 15 päivänä tammikuuta 2020, Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (2019/2956(RSP)).

8 Eurooppa-neuvoston päätelmät, 11. joulukuuta 2020, https://www.consilium.europa.eu/media/47327/1011-12-20-euco-conclusions-fi.pdf

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001[9] asetetaan sitova unionin tavoite uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähintään 32 prosentin osuudesta energian kokonaisloppukulutuksesta unionissa vuoteen 2030 mennessä. Ilmastotavoitesuunnitelman mukaisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta pitäisi nostaa 40 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jotta unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite saavutetaan[10]. Sen vuoksi kyseisen direktiivin 3 artiklassa asetettua tavoitetta täytyy tiukentaa.

(4) Tarve yhteensovittaa bioenergiaa koskevat politiikat biomassan kaskadikäyttöperiaatteen[11] kanssa tunnustetaan yhä laajemmin. Pyrkimyksenä on varmistaa oikeudenmukainen pääsy biomassaraaka-aineen markkinoille, mikä auttaisi kehittämään innovatiivisia, suurta arvonlisäystä tarjoavia biopohjaisia ratkaisuja ja kestävää biokiertotaloutta. Bioenergiaa koskevia tukijärjestelmiä kehittäessään jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi otettava huomioon käytettävissä oleva kestävä biomassan tarjonta energiakäyttöön ja muuhun kuin energiakäyttöön, kansallisten metsähiilinielujen ja ekosysteemien säilyttäminen sekä kiertotaloutta ja biomassan kaskadikäyttöä koskevat periaatteet ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY[12] vahvistettu jätehierarkia. Tästä syystä jäsenvaltioiden ei pitäisi myöntää tukea sahatukkien, vaneritukkien, kantojen ja juurien käyttämiselle energian tuotantoon, ja niiden tulisi välttää laadukkaan raakapuun energiakäytön edistämistä muulloin kuin täsmällisesti määritellyissä olosuhteissa. Kaskadikäyttöperiaatteen mukaisesti puubiomassaa tulisi käyttää siitä saatavan suurimman taloudellisen ja ympäristöön liittyvän arvonlisäyksen mukaisesti seuraavassa ensisijaisuusjärjestyksessä: 1) puuperäiset tuotteet, 2) tuotteiden käyttöiän jatkaminen, 3) uudelleenkäyttö, 4) kierrätys, 5) bioenergia ja 6) loppukäsittely. Jos puubiomassan muu käyttö ei ole taloudellisesti kannattavaa tai ympäristön kannalta asianmukaista, energian talteenotolla vähennetään energian tuotantoa uusiutumattomista lähteistä. Jäsenvaltioiden biomassaa koskevat tukijärjestelmät tulisi sen vuoksi kohdistaa raaka-aineisiin, joissa raaka-ainesektorien välinen kilpailu markkinoilla on vähäistä ja joiden hankintatoiminnalla katsotaan olevan sekä ilmaston että biologisen monimuotoisuuden kannalta myönteinen vaikutus, jotta vältetään kielteiset kestämättömien bioenergiaketjujen kannustimet yhteisen tutkimuskeskuksen kertomuksen ’The use of woody biomass for energy production in the EU’[13] mukaisesti. Toisaalta määritettäessä kaskadikäyttöperiaatteen lisävaikutuksia

---

9 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä, EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82–209.

10 Komission tiedonanto COM(2020) 562 final, annettu 17.9.2020. EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi, 3 kohta.

11 Kaskadikäyttöperiaatteella pyritään saavuttamaan biomassan käytön resurssitehokkuus priorisoimalla biomassamateriaalin käyttöä energian tuotantoon mahdollisuuksien mukaan, mikä lisää järjestelmässä saatavilla olevan biomassan määrää. Kaskadikäyttöperiaatteen mukaisesti puubiomassaa tulisi käyttää siitä saatavan suurimman taloudellisen ja ympäristöön liittyvän arvonlisäyksen mukaisesti seuraavassa ensisijaisuusjärjestyksessä: 1) puuperäiset tuotteet, 2) tuotteiden käyttöiän jatkaminen, 3) uudelleenkäyttö, 4) kierrätys, 5) bioenergia ja 6) loppukäsittely.

12 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

13 https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719

on tarpeen tunnustaa kansalliset erityispiirteet, jotka ohjaavat jäsenvaltioiden tukijärjestelmien suunnittelua. Ensisijaisena vaihtoehtona olisi oltava jätteen syntymisen ehkäiseminen sekä jätteen uudelleenkäyttö ja kierrättäminen. Jäsenvaltioiden olisi vältettävä sellaisten tukijärjestelmien luomista, jotka ovat ristiriidassa jätteen käsittelyä koskevien tavoitteiden kanssa ja jotka johtaisivat kierrätyskelpoisen jätteen tehottomaan käyttöön. Tämän lisäksi jäsenvaltioiden ei vuodesta 2026 alkaen pitäisi bioenergian tehokkaamman käytön varmistamiseksi myöntää tukea sähkön erillistuotantolaitoksille, elleivät laitokset sijaitse alueilla, joille on myönnetty fossiilisista polttoaineista luopumista koskeva erityisstatus tai jos laitoksissa otetaan talteen ja varastoidaan hiilidioksidia.

(5) Uusiutuvan sähkön tuotannon nopean kasvun ja entistä kilpailukykyisempien kustannusten ansiosta uusiutuvalla sähköllä voidaan kattaa kasvava osuus energiankysynnästä. Esimerkkejä ovat lämpöpumppujen käyttäminen tilojen lämmitykseen tai matalan lämpötilan teollisissa prosesseissa, sähköajoneuvojen käyttö liikenteessä ja sähköuunit tietyillä teollisuudenaloilla. Uusiutuvalla sähköllä voidaan myös tuottaa synteettisiä polttoaineita käytettäviksi sellaisilla liikenteen aloilla, joiden saattaminen hiilivapaaksi on vaikeaa, kuten lento- ja meriliikenteessä. Sähköistämiskehyksen on mahdollistettava kattava ja tehokas koordinointi ja laajennettava markkinamekanismeja vastaamaan sekä kysyntää että tarjontaa maantieteellisesti ja ajallisesti, edistettävä joustavuuteen liittyviä investointeja ja tuettava vaihtelevan uusiutuvan energian tuotannon laajaa integrointia. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että uusiutuvan sähkön tuotanto kasvaa jatkossakin riittävän nopeasti, jotta kasvavaan kysyntään pystytään vastaamaan. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi luotava kehys, joka sisältää markkinoille soveltuvia mekanismeja varmojen ja riittävien, korkean tason uusiutuvalle energialle sopivien sähköjärjestelmien sekä sähköjärjestelmiin täysin integroitujen varastointiratkaisujen toteuttamisen jäljellä olevien esteiden poistamiseksi. Tässä kehyksessä on erityisesti keskityttävä jäljellä olevien, myös muiden kuin taloudellisten, esteiden poistamiseen, joihin kuuluvat viranomaisten riittämättömät digitaaliset ja henkilöresurssit kasvavan lupahakemusten määrän käsittelyssä.

(6) Laskettaessa jäsenvaltion uusiutuvien energialähteiden osuutta muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet olisi otettava huomioon sillä toimialalla, jolla ne kulutetaan (sähkö, lämmitys ja jäähdytys tai liikenne). Laskennan päällekkäisyyden välttämiseksi näiden polttoaineiden tuotannossa käytettävää uusiutuvaa energiaa ei tulisi sisällyttää laskentaan. Tällä yhdenmukaistettaisiin näiden polttoaineiden laskentasääntöjä direktiivissä riippumatta siitä, suoritetaanko laskenta uusiutuvan energian kokonaistavoitteelle vai tietylle alatavoitteelle. Se mahdollistaisi myös toteutuneen energiankulutuksen laskennan, jossa otettaisiin huomioon näiden polttoaineiden tuotantoprosessissa tapahtuva energiahävikki. Lisäksi laskentaan sisältyisivät unioniin tuodut ja siellä kulutettavat muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet.

(7) Yhteistyö jäsenvaltioiden välillä uusiutuvan energian käytön edistämiseksi voi tapahtua tilastollisten siirtojen, tukijärjestelmien tai yhteishankkeiden muodossa. Se mahdollistaa uusiutuvan energian kustannustehokkaan tuotannon Euroopassa ja edistää markkinoiden yhdentymistä. Tarjoamistaan mahdollisuuksista huolimatta yhteistyö on ollut hyvin vähäistä, joten

uusiutuvaa energiaa on lisätty tavoitetasoa vähemmän. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kokeiluhanke, jolla yhteistyötä testataan. Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2020/1294[14] säädetyn unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismin mukaisten kansallisten panosten avulla rahoitetut hankkeet täyttäisivät tämän velvoitteen hankkeeseen osallistuvissa jäsenvaltioissa.

(8) Avomerellä tuotettavaa uusiutuvaa energiaa koskevassa strategiassa asetetaan kunnianhimoinen tavoite ottaa käyttöön 300 GW merituulivoimaa ja 40 GW valtamerienergiaa kaikilla EU:n merialueilla vuoteen 2050 mennessä. Varmistaakseen näiden muutosten toteutumisen jäsenvaltioiden on tehtävä rajatylittävää yhteistyötä merialueiden tasolla. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi yhdessä määritettävä kullakin merialueella vuoteen 2050 mennessä avomerellä tuotettavan uusiutuvan energian määrä sekä välivaiheet vuosille 2030 ja 2040. Nämä tavoitteet olisi otettava huomioon päivitetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa, jotka toimitetaan vuosina 2023 ja 2024 asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti. Määrää asetettaessa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon kunkin merialueen avomerellä tuotettavan uusiutuvan energian tuotantoon liittyvät mahdollisuudet, ympäristönsuojelu, ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja merialueiden muu käyttö sekä EU:n hiilestä irtautumistavoitteet. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi yhä enemmän harkittava mahdollisuutta yhdistää avomerellä tuotettavan uusiutuvan energian tuotanto useiden jäsenvaltioiden välisiin siirtojohtoihin hybridihankkeiden tai, myöhemmässä vaiheessa, silmukoituneen verkon avulla. Tämä mahdollistaisi sähkön virtauksen eri suuntiin, millä maksimoitaisiin sosioekonominen hyvinvointi, optimoitaisiin infrastruktuurikustannukset ja parannettaisiin meren hyödyntämisen kestävyyttä.

(9) Uusiutuvan sähkön ostosopimusmarkkinat kasvavat nopeasti ja tarjoavat täydentävän reitin uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian markkinoille jäsenvaltioiden tukijärjestelmien tai suoraan sähkön tukkumarkkinoille myynnin lisäksi. Samalla uusiutuvan sähkön ostosopimusmarkkinat ovat yhä vain harvan jäsenvaltion ja suuryrityksen käytössä, ja suuressa osassa unionin markkinoita on edelleen olemassa merkittäviä hallinnollisia, teknologisia ja taloudellisia esteitä. Sen vuoksi 15 artiklan mukaisia toimenpiteitä, joilla kannustetaan uusiutuvan energian ostosopimusten käyttöönottoon, olisi edelleen vahvistettava selvittämällä luottotakuiden käyttöä näihin sopimuksiin liittyvien taloudellisten riskien pienentämiseksi, ja lisäksi on otettava huomioon, että kun tällaiset takuut ovat julkisia, ne eivät saisi syrjäyttää yksityistä rahoitusta.

(10) Liian monimutkaiset ja pitkäkestoiset hallinnolliset menettelyt ovat merkittävä hallinnollinen este uusiutuvan energian tuotannolle. Komissio arvioi uusiutuvan energian tuotantolaitoksia koskevien hallinnollisten menettelyjen parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden, joista jäsenvaltioiden on toimitettava raportti 15. maaliskuuta 2023 mennessä ensimmäisissä Euroopan parlamentin

[14] Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1294, annettu 15 päivänä syyskuuta 2020, unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismista (EUVL L 303, 17.9.2020, s. 1).

ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999[15] mukaisissa kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevissa yhdennetyissä edistymisraporteissaan, perusteella, onko tähän direktiiviin sisältyvillä kyseisten menettelyjen virtaviivaistamista koskevilla säännöksillä saatu aikaan sujuvia ja oikeasuhteisia menettelyjä. Jos arvioinnissa ilmenee merkittäviä parannusmahdollisuuksia, komissio toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että jäsenvaltioilla on käytössä virtaviivaistetut ja tehokkaat hallinnolliset menettelyt.

(11) Rakennuksiin liittyy huomattavia mahdollisuuksia edistää kasvihuonekaasupäästöjen tehokasta vähentämistä unionissa, ja nämä mahdollisuudet ovat vielä hyödyntämättä. Ilmastotavoitesuunnitelmassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi tällä alalla tarvitaan lämmityksen ja jäähdytyksen hiilestä irrottamista lisäämällä uusiutuvan energian tuotannon ja käytön osuutta. Edistyminen uusiutuvien energialähteiden käytössä lämmityksessä ja jäähdytyksessä on kuitenkin ollut hidasta kuluneella vuosikymmenellä, ja se on perustunut paljolti biomassan käytön lisääntymiseen. Ellei uusiutuvan energian tuotannon ja käytön lisäämiselle rakennuksissa aseteta tavoitteita, edistymistä ei pystytä seuraamaan eikä uusiutuvien energialähteiden käyttöönoton pullonkauloja tunnistamaan. Lisäksi tavoitteiden asettaminen antaa pitkän aikavälin signaalin sijoittajille myös välittömästi vuotta 2030 seuraavalle kaudelle. Tällä täydennetään yleiseen energiatehokkuuteen ja rakennusten energiatehokkuuteen liittyviä velvoitteita. Sen vuoksi uusiutuvan energian käytölle rakennuksissa tulisi asettaa ohjeellisia tavoitteita, joilla suunnataan ja tuetaan jäsenvaltioiden pyrkimyksiä hyödyntää uusiutuvan energian käyttöön ja tuotantoon rakennuksissa liittyviä mahdollisuuksia, edistetään uusiutuvaa energiaa tuottavien teknologioiden kehittämistä ja integroimista sekä luodaan ennakoitavuutta sijoittajille ja paikallisen tason sitoutuneisuutta.

(12) Ammattitaitoisten työntekijöiden, erityisesti uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asentajien ja suunnittelijoiden, määrän riittämättömyys hidastaa fossiilisia polttoaineita käyttävien lämmitysjärjestelmien korvaamista uusiutuvaan energiaan perustuvilla järjestelmillä ja muodostaa huomattavan esteen uusiutuvien energialähteiden integroimiselle rakennuksissa, teollisuudessa ja maataloudessa. Jäsenvaltioiden olisi ennakoitava osaamistarpeita yhteistyössä työmarkkinaosapuolten ja uusiutuvan energian yhteisöjen kanssa. Saataville olisi asetettava riittävä määrä laadukkaita koulutusohjelmia ja sertifiointimahdollisuuksia, joilla varmistetaan useiden erilaisten uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asianmukainen asennus ja luotettava toiminta, ja ne olisi suunniteltava siten, että niihin osallistuminen on houkuttelevaa. Jäsenvaltioiden olisi selvitettävä, millaisin toimenpitein mukaan saataisiin ryhmiä, jotka tällä hetkellä ovat kyseisillä ammattialoilla aliedustettuja. Koulutuksen saaneista ja sertifioiduista asentajista olisi julkistettava luotettava luettelo, josta kuluttajat

[15] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

löytävät vaivattomasti suunnittelun ja asennuksen ammattilaisia uusiutuvaa energiaa käyttävän lämmityksen ja jäähdytyksen oikean asennuksen ja toiminnan takaamiseksi.

(13) Alkuperätakuut ovat keskeinen väline kuluttajatiedottamisessa ja uusiutuvan sähkön ostosopimusten käyttöönoton lisäämisessä. Alkuperätakuiden käytön yhdenmukainen perusta unionissa ja asianmukaisen näytön saatavuus uusiutuvan sähkön ostosopimuksia tekeville henkilöille varmistettaisiin sillä, että kaikki uusiutuvan energian tuottajat saisivat alkuperätakuun sen vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvoitteeseen ottaa huomioon alkuperätakuiden markkina-arvo, jos energian tuottajat saavat taloudellista tukea.

(14) Kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkkojen infrastruktuurin kehittämistä olisi tehostettava ja ohjattava kohti useampien uusiutuvasta energiasta peräisin olevan lämmön ja kylmän lähteiden käyttöä tehokkaasti ja joustavasti, jotta lisätään uusiutuvan energian käyttöönottoa ja tehostetaan energiajärjestelmäintegraatiota. Sen vuoksi on aiheellista päivittää luettelo niistä uusiutuvan energian lähteistä, joita kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkoissa olisi hyödynnettävä enemmän ja edellyttää lämpöenergian varastoinnin integrointia, jolla lisätään joustavuutta, energiatehokkuutta ja toiminnan kustannustehokkuutta.

(15) Vuoteen 2030 mennessä unionissa odotetaan olevan käytössä yli 30 miljoonaa sähköajoneuvoa, joten on tarpeen varmistaa, että ne voivat täysimääräisesti tukea uusiutuvaa sähköä tuottavan järjestelmän integrointia, jolloin uusiutuvan sähkön osuudet kasvavat kustannusten suhteen optimaalisella tavalla. Sähköajoneuvojen mahdollisuuksia käyttää uusiutuvaa sähköä silloin, kun sitä on runsaasti saatavilla, ja syöttää sitä takaisin verkkoon saatavuuden ollessa heikko on hyödynnettävä täysimääräisesti. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön erilaisia, sähköajoneuvoja koskevia toimenpiteitä sekä tarjota uusiutuvaa energiaa sekä sen hyödyntämisen menetelmiä ja ajankohtia koskevia tietoja, joilla täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/94/EU[16] ja [akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamista ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamista koskevaa asetusehdotusta].

(16) Jotta varmistetaan hajautettujen energian varastointimenetelmien aggregoinnista saatavien joustopalvelujen ja tasehallintapalvelujen kilpailukykyinen kehittäminen, akkuja koskevat perustiedot, kuten toimintakunto, lataustila, kapasiteetti ja tehon asetusarvo, olisi annettava akkujen omistajien tai käyttäjien sekä heidän puolestaan toimivien tahojen, kuten rakennusten energiajärjestelmistä vastaavien, kyydinvälitysyhtiöiden ja muiden sähkömarkkinaosapuolten, käyttöön syrjimättömin ehdoin ja maksutta. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla otetaan huomioon tarve päästä tällaisiin tietoihin, jotta helpotetaan integrointiin liittyvää kotitalousakkujen ja sähköajoneuvojen toimintaa ja täydennetään [akkuja ja käytettyjä akkuja, direktiivin 2006/66/EY kumoamista ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamista koskevassa ehdotetussa asetuksessa] olevia akkujen

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

käyttötarkoituksen muuttamiseen liittyvän tiedon käyttöön saamista koskevia säännöksiä. Säännöksiä sähköajoneuvojen akkuja koskevien tietojen käyttöön saamisesta olisi sovellettava sen lisäksi, mitä asiasta on mahdollisesti säädetty ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa unionin lainsäädännössä.

(17) Sähköajoneuvojen määrän lisääntyminen maantie-, rautatie- ja meriliikenteessä sekä muissa liikennemuodoissa edellyttää lataustoimintojen optimointia ja hallinnointia tavalla, joka ei aiheuta ylikuormitusta ja hyödyntää uusiutuvan sähkön saatavuutta ja järjestelmän edullisia sähkön hintoja täysimääräisesti. Tilanteissa, joissa kaksisuuntainen lataus lisäisi uusiutuvan sähkön osuutta liikenteen sähköajoneuvokannassa ja sähköjärjestelmässä yleensä, tällainen toiminnallisuus olisi asetettava saataville. Latauspisteiden pitkä käyttöikä huomioon ottaen latausinfrastruktuuria koskevat vaatimukset olisi pidettävä ajan tasalla tulevia tarpeita silmällä pitäen ja siten, että vaatimukset eivät lukkiuta teknologian ja palvelujen kehittämistä.

(18) Sähköisen liikkumisen tarjoajien ja sähkömarkkinaosapuolten kanssa sopimuksia solmivilla sähköajoneuvojen käyttäjillä olisi oltava oikeus saada tietoa ja selvityksiä sopimusehtojen vaikutuksesta ajoneuvon käyttöön ja sen akun toimintakuntoon. Sähköisen liikkumisen tarjoajien ja sähkömarkkinaosapuolten olisi selkeästi kerrottava sähköajoneuvojen käyttäjille, kuinka näille maksetaan korvaus sähköajoneuvon käytön sähköjärjestelmälle ja -markkinoille tarjoamista jousto-, tasehallinta- ja varastointipalveluista. Sähköajoneuvojen käyttäjien oikeudet kuluttajina on myös turvattava solmittaessa tällaisia sopimuksia, erityisesti heidän ajoneuvon käyttöön liittyvien henkilötietojensa, kuten sijainnin tai ajokäyttäytymisen, suhteen. Näihin sopimuksiin voi myös sisältyä sähköajoneuvojen käyttäjien toivomus heidän sähköajoneuvonsa käyttämiseen ostettavan sähkön tyypistä sekä muita toivomuksia. Edellä esitetyistä syistä on tärkeää, että sähköajoneuvojen käyttäjät pystyvät hyödyntämään sopimustaan useissa latauspisteissä. Tämä mahdollistaa myös sen, että sähköajoneuvon käyttäjän valitsema palveluntarjoaja integroi sähköajoneuvon sähköjärjestelmään optimaalisella tavalla hyödyntämällä ennakoivaa suunnittelua ja sähköajoneuvon käyttäjän toiveiden mukaisia kannustimia. Tämä noudattaa myös kuluttajakeskeisen ja tuottajakuluttajalähtöisen energiajärjestelmän periaatteita sekä direktiivin (EU) 2019/944 säännöksiin sisältyviä sähköajoneuvon käyttäjien oikeuksia loppuasiakkaina valita toimittaja.

(19) Hajautetut energian varastointimenetelmät, kuten kotitalousakut ja sähköajoneuvojen akut, mahdollistavat huomattavien jousto- ja tasehallintapalvelujen tarjoamisen sähköverkkoon aggregoinnin avulla. Tällaisten palvelujen kehittämistä voidaan helpottaa suunnittelemalla varastointimenetelmien liitäntää ja toimintaa koskevat säännökset, kuten tariffit, sitoumusajat ja liitännän tekniset eritelmät, tavalla, joka ei hankaloita minkään varastointimenetelmien, joihin kuuluvat myös pienet ja liikkuvat menetelmät, mahdollisuuksia tarjota jousto- ja tasehallintapalveluja järjestelmään ja edistää uusiutuvan sähkön käytön lisäämistä suurempiin, kiinteisiin varastointimenetelmiin verrattuna.

(20) Latauspisteet, joihin sähköajoneuvot tyypillisesti pysäköidään pitemmäksi aikaa esimerkiksi asunnon tai työpaikan yhteydessä, ovat olennaisia sähköjärjestelmän integroinnissa, mistä syystä älykkään lataamisen toiminnot on varmistettava. Tässä suhteessa yksityisen normaalitehoisen latauksen

infrastruktuurin toiminta on erityisen tärkeää sähköajoneuvojen integroimisessa sähköjärjestelmään, sillä infrastruktuuri kattaa paikat, joissa sähköajoneuvot ovat toistuvasti pysäköitynä pitkiä aikoja, kuten yksityiset rakennukset, työpaikkapysäköinti tai luonnollisille tai oikeushenkilöille vuokrattavat pysäköintitilat.

(21) Unionin energiankulutuksesta 25 prosenttia on peräisin teollisuudesta, ja teollisuus on myös huomattava kuluttaja lämmityksessä ja jäähdytyksessä, josta 91 prosenttia tuotetaan tällä hetkellä fossiilisilla polttoaineilla. Lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnästä 50 prosenttia on peräisin kuitenkin matalan lämpötilan (<200 °C) prosesseista, joita varten on olemassa kustannustehokkaita uusiutuvan energian ratkaisuja, myös sellaisia, jotka toteutetaan sähköistämisen avulla. Lisäksi teollisuudessa käytetään uusiutumattomiin energianlähteisiin perustuvia raaka-aineita tuotteiden, kuten teräksen tai kemikaalien, valmistuksessa. Teollisuudessa tänä päivänä tehtävillä investointipäätöksillä määritetään tulevaisuuden teolliset prosessit ja teollisuudelle mahdolliset energiavaihtoehdot, joten on tärkeää, että nämä investoinnit ovat tulevaisuudenkestäviä. Sen vuoksi olisi määritettävä vertailuarvoja, joilla teollisuutta kannustetaan siirtymään uusiutuviin energialähteisiin perustuviin tuotantoprosesseihin, joissa ei ainoastaan käytetä uusiutuvaa energiaa käyttövoimana vaan hyödynnetään myös uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan perustuvia raaka-aineita, kuten uusiutuvaa vetyä. Lisäksi vaaditaan yhteinen menetelmä tuotteille, jotka on merkitty valmistetuiksi osittain tai kokonaan uusiutuvalla energialla tai käyttämällä raaka-aineina muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita, unionin olemassa olevat tuotemerkintämenetelmät ja tuotteiden kestävää valmistusta koskevat aloitteet huomioon ottaen. Näin estettäisiin vilpilliset menettelyt ja lisättäisiin kuluttajien luottamusta. Koska kuluttajat suosivat ympäristö- ja ilmastonmuutostavoitteita tukevia tuotteita, tällainen menetelmä edistäisi lisäksi sellaisten tuotteiden kysyntää markkinoilla.

(22) Muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita voidaan hyödyntää energiakäyttöön mutta myös muuhun kuin energiakäyttöön syöttöaineena tai raaka-aineena esimerkiksi teräs- tai kemianteollisuuden kaltaisilla toimialoilla. Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käytössä kumpaankin käyttötarkoitukseen hyödynnetään täysimääräisesti niiden potentiaalia korvata raaka-aineena käytettäviä fossiilisia polttoaineita ja vähentää teollisuuden kasvihuonekaasupäästöjä, mistä syystä se olisi sisällytettävä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttöä koskevaan tavoitteeseen. Kansallisten muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käyttöönottoa teollisuudessa tukevien toimenpiteiden ei saisi aiheuttaa saasteiden nettolisäystä sähkön tuotannon kasvaneen kysynnän, johon vastataan käyttämällä eniten saastuttavia fossiilisia polttoaineita, kuten hiiltä, dieselöljyä, ruskohiiltä, öljyä, turvetta ja öljyliusketta, vuoksi.

(23) Tiukempien tavoitteiden asettaminen lämmitys- ja jäähdytysalalla on olennaista uusiutuvan energian käyttöä koskevan kokonaistavoitteen toteutumisessa, sillä unionin energiankulutuksesta noin puolet on peräisin lämmityksestä ja jäähdytyksestä erityyppisissä loppukäytöissä ja teknologioissa rakennuksissa, teollisuudessa sekä kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä. Uusiutuvien energialähteiden käytön vauhdittamiseksi lämmitys- ja

jäähdytysalalla jäsenvaltioiden tasolla olisi toteutettava sitova, kaikkia jäsenvaltioita koskeva vaatimus vuosittaisesta lisäyksestä joka olisi vähintään 1,1 prosenttiyksikköä. Jäsenvaltiot, joissa uusiutuvan energian osuus lämmitys- ja jäähdytysalalla on jo yli 50 prosenttia, voisivat edelleen laskea tällaisen osuuden täyttävän puolet vuosittaisen keskimääräisen lisäyksen vaatimuksesta, ja jäsenvaltiot, joissa uusiutuvan energian osuus on 60 prosenttia tai enemmän, voisivat laskea tällaisen osuuden täyttävän vuosittaisen keskimääräisen lisäyksen vaatimuksen 23 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti. Lisäksi olisi asetettava jäsenvaltiokohtaiset lisäykset, joilla uusiutuvien energialähteiden käytön vuoden 2030 tavoitetasoa koskevat lisätoimet jaettaisiin uudelleen jäsenvaltioiden kesken bruttokansantuotteen ja kustannustehokkuuden perusteella. Laajempi luettelo erilaisista toimenpiteistä olisi myös sisällytettävä direktiiviin (EU) 2018/2001, jotta helpotetaan uusiutuvien energialähteiden osuuden lisäämistä lämmitys- ja jäähdytysalalla. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa luettelosta yhden tai useampia toimenpiteitä.

(24) Jotta varmistetaan, että kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen laajemman käytön myötä kuluttajille tarjotaan parempaa tietoa, uusiutuvien energialähteiden osuutta ja käytettyjen järjestelmien energiatehokkuutta koskevaa tiedottamista on aiheellista selventää ja kehittää.

(25) Nykyaikaisten uusiutuvaan energiaan pohjautuvien tehokkaiden kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien on osoitettu pystyvän tarjoamaan kustannustehokkaita ratkaisuja uusiutuvan energian integroimiseen, energiatehokkuuden parantamiseen ja energiajärjestelmän integrointiin, mikä edistää lämmitys- ja jäähdytysalan hiilestä irtautumista. Tämän potentiaalin hyödyntäminen varmistettaisiin nostamalla kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä käytettävän uusiutuvan energian ja/tai hukkalämmön osuuden vuosittainen lisäys 1 prosenttiyksiköstä 2,1 prosenttiyksikköön muuttamatta lisäyksen ohjeellista luonnetta, millä otettaisiin huomioon tämäntyyppisen verkon kehittämisen vaihtelevuus unionissa.

(26) Jotta voidaan ottaa huomioon kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen lisääntynyt merkitys sekä tarve edistää uusiutuvan energian lisäintegroimista näissä verkoissa, on aiheellista asettaa vaatimuksia, joilla varmistetaan uusiutuvan energian ja hukkalämmön ja -kylmän kolmannen osapuolen toimittajien yhdistäminen lämpöteholtaan yli 25 MW:n kaukolämmitys- ja -jäähdytysverkkojärjestelmiin.

(27) Huolimatta siitä, että hukkalämpöä ja -kylmää on laajalti saatavilla, niiden käyttö on riittämätöntä, mikä haaskaa resursseja, heikentää kansallisten energiajärjestelmien energiatehokkuutta ja aiheuttaa tarpeettoman suurta energiankulutusta unionissa. Vaatimuksilla koordinoinnin tiiviistämisestä kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden, teollisuuden ja kolmannen sektorin sekä paikallisten viranomaisten välillä voitaisiin edistää vuoropuhelua ja yhteistyötä, joita tarvitaan hukkalämmön ja -kylmän kustannustehokkaan potentiaalin hyödyntämiseksi kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien kautta.

(28) Jotta varmistetaan kaukolämmitys- ja -jäähdytysalan täysimääräinen osallistuminen energiasektorin integraatioon, on tarpeen laajentaa sähkönjakeluverkon haltijoiden kanssa tehtävä yhteistyö koskemaan myös siirtoverkonhaltijoita ja ulottaa se myös verkon investointisuunnitteluun ja

markkinoihin, jolloin kaukolämmitys- ja -jäähdytysalan mahdollisuuksia tarjota joustopalveluja sähkömarkkinoilla pystytään hyödyntämään paremmin. Lisäyhteistyö kaasuverkonhaltijoiden, mukaan luettuna vety- ja muut energiaverkot, kanssa olisi myös mahdollistettava, jotta varmistetaan eri energiankantajien laajempi integraatio ja hyödyntäminen kustannustehokkaimmalla tavalla.

(29) Uusiutuvien polttoaineiden ja uusiutuvan sähkön käyttäminen liikenteessä voi edistää unionin liikennealan hiilestä irtautumista kustannustehokkaasti ja tehostaa muun muassa energialähteiden monipuolistamista toimialalla sekä edistää unionin talouden innovointia, kasvua ja työpaikkojen luomista ja vähentää riippuvuutta tuontienergiasta. Unionin määrittämän kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksille asetetun tiukemman tavoitteen saavuttamiseksi olisi nostettava tasoa, jolla uusiutuvaa energiaa toimitetaan kaikille liikennemuodoille unionissa. Liikennealan tavoitteen esittäminen kasvihuonekaasuintensiteetin vähentämistavoitteena edistäisi kustannustehokkaimpien ja kasvihuonekaasujen vähentämisen kannalta parhaiden polttoaineiden käytön lisäämistä. Lisäksi kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitteella edistettäisiin innovointia ja annettaisiin selkeä vertailuarvo erityyppisten polttoaineiden ja uusiutuvan sähkön vertailuun niiden kasvihuonekaasuintensiteetin mukaisesti. Biopolttoaineiden ja biokaasun energiaperusteisen tavoitteen tiukentamisella ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita koskevan tavoitteen käyttöönottamisella varmistettaisiin lisäksi ympäristövaikutuksiltaan vähäisimpien uusiutuvien polttoaineiden lisääntynyt käyttö sellaisissa liikennemuodoissa, joiden sähköistäminen on vaikeaa. Näiden tavoitteiden saavuttaminen olisi varmistettava polttoaineiden toimittajia koskevilla velvoitteilla sekä muilla toimenpiteillä [asetus (EU) 2021/XXX uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käytön edistämisestä meriliikenteessä – FuelEU Maritime -aloite ja asetus (EU) 2021/XXX kestävän lentoliikenteen tasapuolisista toimintaedellytyksistä] mukaisesti. Lentopolttoaineiden toimittajia koskevia nimenomaisia velvoitteita olisi asetettava vain [asetuksen (EU) 2021/XXX kestävän lentoliikenteen tasapuolisista toimintaedellytyksistä] mukaisesti.

(30) Sähköisellä liikkuvuudella on keskeinen asema liikennealan hiilestä irtautumisessa. Sähköisen liikkuvuuden kehittämiseksi jäsenvaltioiden olisi luotava hyvitysmekanismi, jonka avulla julkisten latauspisteiden haltijat edistävät jäsenvaltioiden polttoaineiden toimittajille asettaman velvoitteen täyttämistä toimittamalla uusiutuvaa sähköä. Tällaisen mekanismin avulla tapahtuvan liikenteen sähköistymisen tukemisen ohella on tärkeää, että jäsenvaltiot edelleen pitävät yllä korkeaa tavoitetasoa liikenteen nestemäisen polttoaineyhdistelmän hiilestä irtautumiselle.

(31) Unionin uusiutuvaa energiaa koskeva politiikka pyrkii edistämään Euroopan unionin ilmastonmuutoksen hillintää koskevien tavoitteiden saavuttamista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä. Tähän tavoitteeseen pyrittäessä on olennaista tukea myös laajempia ympäristötavoitteita ja erityisesti suojella biologista monimuotoisuutta, johon tiettyjen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoon liittyvällä epäsuoralla maankäytöllä on kielteisiä vaikutuksia. Näiden ilmasto- ja ympäristötavoitteiden edistäminen on unionin kansalaisten ja unionin lainsäätäjän tärkeä ja sukupolvet ylittävä

pitkäaikainen pyrkimys. Liikennealan tavoitteen laskentatapaan tehdyt muutokset eivät näin ollen saisi vaikuttaa siihen, miten kyseisen tavoitteen laskennassa otetaan huomioon toisaalta tietyt ravinto- ja rehukasveista tuotetut polttoaineet ja toisaalta polttoaineet, joihin liittyy suuria epäsuoran maankäytön muutoksen riskejä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava valita, lasketaanko ravinto- ja rehukasveista tuotetut biopolttoaineet ja biokaasu mukaan liikennealan tavoitteeseen, jotta ei luotaisi kannustinta niiden käyttämiseen liikenteessä. Mikäli jäsenvaltiot eivät laske niitä mukaan, ne voivat vastaavasti vähentää kasvihuonekaasuintensiteettiä koskevaa tavoitetta, olettaen, että ravinto- ja rehukasveihin pohjautuvilla biopolttoaineilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä 50 prosenttia, mikä vastaa tämän direktiivin liitteessä esitettyjä, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia tyypillisiä arvoja ravinto- ja rehukasveihin pohjautuvien biopolttoaineiden asiaankuuluvimmilla tuotantopoluilla sekä useimmille tällaisten biopolttoaineiden tuotantolaitoksille asetettua päästövähennysten vähimmäiskynnystä.

(32) Kun liikennealan tavoite ilmaistaan kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitteena, tiettyjen uusiutuvien energialähteiden käyttöä ei tarvitse edistää kerrointen avulla. Tämä johtuu siitä, että määrä, jonka erilaiset uusiutuvat energialähteet vähentävät kasvihuonekaasupäästöjä, vaihtelee, ja näin ollen ne vaikuttavat tavoitteeseen eri tavoin. Uusiutuvan sähkön ei katsottaisi aiheuttavan päästöjä, toisin sanoen sen päästövähennys on 100 prosenttia verrattuna fossiilisilla polttoaineilla tuotettuun sähköön. Tämä kannustaa uusiutuvan sähkön käyttämiseen, sillä on epätodennäköistä, että uusiutuvilla polttoaineilla ja kierrätetyillä hiilipitoisilla polttoaineilla saavutettaisiin yhtä suuria vähennyksiä. Sen vuoksi uusiutuviin energialähteisiin perustuvasta sähköistämisestä tulisi tehokkain keino toteuttaa maantieliikenteen hiilestä irtautuminen. Lisäksi kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun sekä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämiseksi lento- ja meriliikenteessä, joissa sähköistäminen on vaikeaa, on aiheellista säilyttää kyseisten, näille liikennemuodoille toimitettujen polttoaineiden kerroin näille polttoaineille asetettujen tavoitteiden laskennassa.

(33) Loppukäyttöalojen, kuten liikennealan, suora sähköistäminen edistää tehokkuutta ja helpottaa siirtymistä uusiutuvaan energiaan perustuvaan energiajärjestelmään. Kyseessä on sen vuoksi sinänsä tehokas keino vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Tästä syystä liikenteen alan lisäisyyttä koskevan kehyksen luomista erityisesti sähköajoneuvoihin toimitettavalle uusiutuvalle sähkölle ei edellytetä.

(34) Koska muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet on laskettava uusiutuvaksi energiaksi riippumatta siitä, millä toimialalla niitä kulutetaan, niiden uusiutuvuuden luonnetta sähköstä tuotettaessa määrittäviä sääntöjä, joita sovellettiin näihin polttoaineisiin ainoastaan liikennealalla kulutettaessa, tulisi laajentaa koskemaan kaikkia muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita riippumatta siitä, millä toimialalla niitä kulutetaan.

(35) Jotta varmistetaan kiinteitä biomassapolttoaineita koskevien unionin kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerien parempi ympäristötehokkuus lämmitystä, sähköä ja jäähdytystä tuottavissa laitoksissa,

näiden kriteerien soveltamisen vähimmäiskynnys olisi laskettava nykyisestä 20 MW:sta 5 MW:iin.

(36) Direktiivillä (EU) 2018/2001 vahvistettiin bioenergian kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevaa kehystä määrittämällä kaikkia loppukäyttöaloja koskevat kriteerit. Siinä annettiin tarkat säännöt metsäbiomassasta tuotetuille biopolttoaineille, bionesteille ja biomassapolttoaineille ja edellytettiin kestäviä korjuutoimia sekä maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen laskentaa. Biologisesti poikkeuksellisen monimuotoisten ja runsaasti hiiltä sitovien elinympäristöjen, joita ovat aarniometsät, biologisesti erittäin monimuotoiset metsät, ruohoalueet ja turvemaat, suojelun tehostamiseksi tulisi ottaa käyttöön poikkeuksia ja rajoituksia, jotka koskevat metsäbiomassan hankintaa näiltä alueilta, maatalouden biomassasta tuotettuihin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin sovellettavan lähestymistavan mukaisesti. Lisäksi kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerejä olisi sovellettava myös olemassa oleviin biomassalaitoksiin, jotta varmistetaan, että bioenergian tuotanto näissä laitoksissa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä fossiilisista polttoaineista tuotettuun energiaan verrattuna.

(37) Jotta vähennetään hallinnollista taakkaa uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden tuottajille sekä jäsenvaltioille, joissa komissio on täytäntöönpanosäädöksellä hyväksynyt vapaaehtoisia tai kansallisia järjestelmiä näyttönä kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien kriteerien sekä muiden tässä direktiivissä annettujen vaatimusten noudattamisesta tai siitä tarkkoja tietoja antavina, jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä tällaisissa järjestelmissä suoritettujen sertifiointien tulokset komission hyväksynnän soveltamisalalla. Pienten laitosten taakan vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön yksinkertaistettu todentamismekanismi laitoksille, joiden teho on 5–10 MW.

(38) Unionin tietokannan, jonka komissio perustaa, tavoitteena on mahdollistaa nestemäisten ja kaasumaisten uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden jäljittäminen. Se olisi laajennettava kattamaan liikennealan lisäksi kaikki muut loppukäyttöalat, joilla tällaisia polttoaineita kulutetaan. Tällä edistettäisiin merkittävästi näiden polttoaineiden tuotannon ja kulutuksen kattavaa seurantaa, mikä pienentäisi kaksinkertaisen laskennan ja sääntöjenvastaisuuksien riskiä unionin tietokannan soveltamisalaan kuuluvissa toimitusketjuissa. Lisäksi jotta vältetään riski saman uusiutuvan kaasun kaksinkertaisesta kirjaamisesta, mille tahansa tietokantaan rekisteröidyn uusiutuvan kaasun erälle myönnetty alkuperätakuu olisi peruutettava.

(39) Energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen (EU) 2018/1999 useissa eri kohdissa on viittauksia unionin tasoiseen sitovaan tavoitteeseen, jonka mukaan vähintään 32 prosenttia unionissa vuonna 2030 kulutetusta energiasta on peräisin uusiutuvista energialähteistä. Koska kyseistä tavoitetta on tiukennettava, jotta sillä olisi tehokas vaikutus kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskevaan tavoitteeseen, näitä viittauksia olisi muutettava. Mahdollisesti muilla asetetuilla suunnittelua ja raportointia koskevilla lisävaatimuksilla ei luoda uutta suunnittelu- ja raportointijärjestelmää, vaan niitä koskisivat olemassa olevat asetuksen (EU) 2018/1999 mukaiset suunnittelu- ja raportointipuitteet.

(40) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY[17] soveltamisalaa olisi muutettava, jotta vältetään liikennealan polttoaineen hiilestä irtautumisen tavoitteita koskevien sääntelyvaatimusten päällekkäisyys ja yhdenmukaistetaan se direktiivin (EU) 2018/2001 kanssa.

(41) Direktiivin 98/70/EY määritelmiä olisi muutettava niiden yhdenmukaistamiseksi direktiivin (EU) 2018/2001 kanssa, jotta vältetään erilaisten määritelmien käyttäminen näissä säädöksissä.

(42) Direktiivin 98/70/EY sisältämät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja biopolttoaineiden käyttöä koskevat velvoitteet olisi poistettava, jotta virtaviivaistetaan liikenteen polttoaineiden tehostetut hiilestä irtautumisen velvoitteet, jotka annetaan direktiivissä (EU) 2018/2001, ja vältetään niitä koskevan sääntelyn päällekkäisyys.

(43) Direktiivissä 98/70/EY annetut kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen valvontaa ja raportointia koskevat velvoitteet olisi poistettava, jotta vältetään raportointivelvoitteiden kaksinkertainen sääntely.

(44) Neuvoston direktiivi (EU) 2015/652, jossa annetaan yksityiskohtaiset säännöt direktiivin 98/70/EY 7a artiklan yhdenmukaista täytäntöönpanoa varten, olisi kumottava, sillä se vanhenee kumottaessa direktiivin 98/70/EY 7a artikla tällä direktiivillä.

(45) Dieselpolttoaineen biopohjaisten komponenttien suhteen direktiivissä 98/70/EY oleva viittaus dieselpolttoaineeseen B7 eli enintään 7 prosenttia rasvahappometyyliestereitä (FAME) sisältävään dieselpolttoaineeseen rajoittaa saatavilla olevia vaihtoehtoja, jotka koskevat direktiivissä (EU) 2018/2001 asetettujen, biopolttoaineiden korkeampaa osuutta koskevien tavoitteiden saavuttamista. Tämä johtuu siitä, että unionin dieselpolttoaineiden tarjonta koostuu jo lähes kokonaisuudessaan B7-polttoaineesta. Tästä syystä biopohjaisten komponenttien enimmäisosuus olisi nostettava 7 prosentista 10 prosenttiin. B10-dieselpolttoaineen eli korkeintaan 10 prosenttia rasvahappometyyliestereitä (FAME) sisältävän dieselpolttoaineen markkinoille saattamisen jatkaminen edellyttää unioninlaajuista B7-suojalaatua dieselpolttoaineen 7 prosentin FAME-pitoisuudelle, koska ajoneuvokannassa odotetaan vuoteen 2030 mennessä olevan huomattava määrä ajoneuvoja, joille B10-polttoaine ei sovellu. Tämä olisi otettava huomioon direktiivin 98/70/EY, sellaisena kuin se on tällä säädöksellä muutettuna, 4 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa.

(46) Siirtymäsäännöksillä olisi mahdollistettava tällä direktiivillä kumottujen direktiivin 98/70/EY artiklojen mukainen järjestelmällinen tiedonkeruun ja raportointivelvoitteiden täyttämisen jatkaminen.

(47) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman[18] mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden

[17] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58).

[18] EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin suhteen lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna, erityisesti ottaen huomioon Euroopan tuomioistuimen asiassa komissio v. Belgia[19] (C-543/17) antama tuomio.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin (EU) 2018/2001 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2018/2001 seuraavasti:

1) muutetaan 2 artiklan toinen kohta seuraavasti:

a) korvataan 36 alakohta seuraavasti:

”36) ’muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla’ tarkoitetaan nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita, joiden energiasisältö on peräisin muista uusiutuvista energialähteistä kuin biomassasta;”

b) korvataan 47 alakohta seuraavasti:

”47) ’oletusarvolla’ tarkoitetaan tyypillisestä arvosta ennalta määritettyjen tekijöiden avulla johdettua arvoa, jota voidaan tässä direktiivissä määritellyissä olosuhteissa käyttää todellisen arvon sijasta;”

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”1 a) ’laadukkaalla raakapuulla’ tarkoitetaan kaadettua tai muulla tavoin korjattua tai siirrettyä raakapuuta, joka ominaispiirteidensä, kuten lajin, koon, suoruuden ja oksaisuuden, ansiosta soveltuu teolliseen käyttöön jäsenvaltioiden määrittelemällä ja asianmukaisesti perustelemalla tavalla asiaankuuluvien metsäolosuhteiden mukaisesti. Tämä ei sisällä esikaupallisia harvennuksia tai puita, jotka on korjattu metsäpalojen, tuholaisten, tautien tai abioottisten tekijöiden aiheuttamien vaurioiden vahingoittamista metsistä;

14 a) ’tarjousalueella’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/943[20] 2 artiklan 65 alakohdassa määriteltyä tarjousaluetta;

14 b) ’älykkäällä mittausjärjestelmällä’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944[21] 2 artiklan 23 alakohdassa määriteltyä älykästä mittausjärjestelmää;

[19] Unionin tuomioistuimen 8 päivänä heinäkuuta 2019 antama tuomio, komissio v. Belgia, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

[20] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/943, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoista (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 54).

14 c) ’latauspisteellä’ tarkoitetaan direktiivin (EU) 2019/944 2 artiklan 33 alakohdassa määriteltyä latauspistettä;

14 d) ’markkinaosapuolella’ tarkoitetaan asetuksen (EU) 2019/943 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä markkinaosapuolta;

14 e) ’sähkömarkkinoilla’ tarkoitetaan direktiivin (EU) 2019/944 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyjä sähkömarkkinoita;

14 f) ’kotitalousakulla’ tarkoitetaan erillistä ladattavaa akkua, jonka nimellisteho on suurempi kuin 2 kWh, ja joka soveltuu asennuksiin ja käyttöön kotitalousympäristössä;

14 g) ’sähköajoneuvoakulla’ tarkoitetaan [akkuja ja käytettyjä akkuja, direktiivin 2006/66/EY kumoamista ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamista koskevan ehdotetun asetuksen[22]] 2 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä sähköajoneuvoakkua;

14 h) ’teollisuusakulla’ tarkoitetaan [akkuja ja käytettyjä akkuja, direktiivin 2006/66/EY kumoamista ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamista koskevan ehdotetun asetuksen] 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä teollisuusakkua;

14 i) ’toimintakunnolla’ tarkoitetaan [akkuja ja käytettyjä akkuja, direktiivin 2006/66/EY kumoamista ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamista koskevan asetusehdotuksen[23]] 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä toimintakuntoa;

14 j) ’lataustilalla’ tarkoitetaan [akkuja ja käytettyjä akkuja, direktiivin 2006/66/EY kumoamista ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamista koskevan asetusehdotuksen] 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyä lataustilaa;

14 k) ’tehon asetusarvolla’ tarkoitetaan akun hallintajärjestelmän sisältämää tietoa, jolla määritetään akun lataamisen tai purkautumisen aikana käytettävät sähkötehon asetukset siten, että akun toimintakunto ja käyttö ovat optimaalisia;

14 l) ’älykkäällä lataamisella’ tarkoitetaan lataustoimintoa, jossa akkuun toimitetun sähkön intensiteettiä säädetään reaaliaikaisesti sähköisen viestinnän kautta saatujen tietojen perusteella;

14 m) ’sääntelyviranomaisella’ tarkoitetaan asetuksen (EU) 2019/943 2 artiklan 2 alakohdassa määritettyä sääntelyviranomaista;

14 n) ’kaksisuuntaisella latauksella’ tarkoitetaan älykästä lataamista, jossa sähkövarauksen suuntaa voidaan muuttaa siten, että sähkövaraus siirtyy akusta latauspisteeseen, johon akku on kytketty;

14 o) ’normaalitehoisella latauspisteellä’ tarkoitetaan [vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönottoa ja direktiivin 2014/94/EU

---

[21] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019. s. 125).

[22] COM(2020) 798 final.

[23] Komission ehdotus asetukseksi akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 (xxxx) muuttamisesta.

kumoamista koskevan asetusehdotuksen] 2 artiklan 31 alakohdassa määriteltyä normaalitehoista latauspistettä;

18 a) ’teollisuudella’ tarkoitetaan Euroopan yhteisön tilastollisen toimialaluokituksen (NACE Rev.2) [24] pääluokkiin B, C, F sekä pääluokan J kaksinumerotasoon 63 kuuluvia yrityksiä ja tuotteita;

18 b) ’muulla kuin energiakäytöllä’ tarkoitetaan polttoaineiden käyttöä teollisen prosessin raaka-aineina energiantuotantokäytön sijaan;

22 a) ’uusiutuvilla polttoaineilla’ tarkoitetaan biopolttoaineita, bionesteitä, biomassapolttoaineita ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita;

44 a) ’viljelymetsällä’ tarkoitetaan istutettua metsää, jota hoidetaan intensiivisesti ja joka täyttää istutuksen ja metsikön täysikasvuisuuden osalta kaikki seuraavat kriteerit: yksi tai kaksi lajia, tasainen ikäluokka ja säännölliset etäisyydet puiden välillä. Siihen kuuluvat lyhytkiertoiset viljelymetsiköt, joita käytetään puuraaka-aineeksi, kuiduksi ja energiaksi, mutta eivät suojametsiksi tai ekosysteemin kunnostustarkoituksiin istutetut metsät eivätkä istuttamalla tai kylvämällä perustetut metsät, jotka täysikasvuisina muistuttavat tai tulevat muistuttamaan luonnollisesti uudistuvia metsiä;

44 b) ’istutetulla metsällä’ tarkoitetaan metsää, jonka puut ovat peräisin pääasiassa istutuksesta ja/tai harkitusta kylvöstä edellyttäen, että odotettu istutettujen tai kylvettyjen puiden osuus on yli viisikymmentä prosenttia kasvavasta puustosta tavoiteiässä; se sisältää alun perin istutetuista tai kylvetyistä puista saatavan energiapuun;”

2) muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteisesti, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on vähintään 40 prosenttia unionin energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030.”

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että biomassasta peräisin oleva energia tuotetaan tavalla, joka minimoi kohtuuttomat vääristymät

[24] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).”;

biomassan raaka-ainemarkkinoilla ja haitalliset vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen. Tätä varten niiden on otettava huomioon direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa esitetty jätehierarkia ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettu kaskadikäyttöperiaate.

Osana ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä:

a) Jäsenvaltiot eivät saa myöntää tukea

i) sahatukkien, vaneritukkien, kantojen ja juurien käyttämiselle energian tuotantoon;

ii) jätettä polttamalla tuotetulle uusiutuvalle energialle, jos direktiivissä 2008/98/EY säädettyjä erilliskeräystä koskevia velvoitteita ei ole noudatettu;

iii) käytännöille, jotka eivät ole kolmannessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisia.

b) Joulukuun 31 päivästä 2026 lähtien ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä velvoitteita jäsenvaltiot eivät saa myöntää tukea sähkön tuotannolle metsän biomassasta sähkön erillistuotantolaitoksissa, ellei näin tuotettu sähkö täytä vähintään yhtä seuraavista ehdoista:

i) se tuotetaan alueella, joka yksilöidään kiinteitä fossiilisia polttoaineita koskevan riippuvuutensa vuoksi alueellisessa oikeudenmukaista siirtymää koskevassa suunnitelmassa, jonka Euroopan komissio on hyväksynyt oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/… mukaisesti, ja täyttää 29 artiklan 11 kohdassa esitetyt asiaankuuluvat vaatimukset;

ii) se tuotetaan soveltamalla biomassan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia ja täyttää 29 artiklan 11 kohdan toisessa alakohdassa esitetyt vaatimukset.

Komissio antaa viimeistään vuoden kuluttua [tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] 35 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, joka koskee kaskadikäyttöperiaatteen soveltamista biomassaan, erityisesti laadukkaan raakapuun energiatuotantokäytön minimoimista, keskittyen tukijärjestelmiin ja ottaen kansalliset erityispiirteet asianmukaisesti huomioon.

Komissio antaa vuoteen 2026 mennessä kertomuksen jäsenvaltioiden biomassaa koskevien tukijärjestelmien vaikutuksista muun muassa biologiseen monimuotoisuuteen ja mahdollisiin markkinoiden vääristymiin ja arvioi metsäbiomassaa koskeviin tukijärjestelmiin liittyvien lisärajoitusten mahdollisuutta.”

(c) lisätään 4a kohta seuraavasti:

”4a. Jäsenvaltioiden on laadittava puitteet, joihin voi sisältyä tukijärjestelmiä ja uusiutuvan sähkön ostosopimusten käyttöönoton helpottamista, ja jotka mahdollistavat uusiutuvan sähkön käyttöönoton 2 kohdassa tarkoitetulla jäsenvaltion kansallisen tavoitteen mukaisella tasolla ja asetuksen (EU) 2018/1999 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen ohjeellisten kehityskulkujen mukaisella aikataululla. Näissä puitteissa on erityisesti keskityttävä jäljellä olevien, myös lupamenettelyihin liittyvien, korkeatasoista uusiutuvaa sähköä koskevien esteiden poistamiseen. Puitteiden

suunnittelussa jäsenvaltioiden on otettava huomioon uusiutuva lisäenergia, jota tarvitaan liikenne-, teollisuus-, rakennus- sekä lämmitys- ja jäähdytysaloilla esiintyvään kysyntään vastaamiseksi sekä muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannossa.”

3) muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohtaa sovellettaessa uusiutuvista energialähteistä tuotettu kaasu ja sähkö on uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen osuutta laskettaessa otettava huomioon vain kerran. Muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista peräisin oleva energia on laskettava sillä toimialalla – sähkön tuotanto, lämmitys ja jäähdytys tai liikenne –, jolla se kulutetaan.”

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön kokonaisloppukulutus lasketaan jäsenvaltiossa uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön määränä, johon lasketaan mukaan itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja uusiutuvan energian yhteisöjen sähköntuotanto ja muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla tuotettu sähkö mutta johon ei lasketa sähkön tuotantoa pumppuvoimalaitoksissa aiemmin ylämäkeen pumpatun veden avulla eikä sähköä, jota on käytetty muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotantoon.”

c) korvataan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) Uusiutuvista lähteistä tuotetun energian loppukulutus liikennealalla lasketaan kaikkien liikennealalla kulutettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien liikenteen polttoaineiden summana.”

4) muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1a kohta seuraavasti:

”1a. Kunkin jäsenvaltion on 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä sovittava yhden tai useamman jäsenvaltion kanssa vähintään yhden yhteishankkeen toteuttamisesta uusiutuvan energian tuotannossa. Komissiolle on ilmoitettava tällaisesta sopimuksesta, mukaan lukien ajankohta, jona hankkeen odotetaan

käynnistyvän. Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2020/1294[25] säädetyn unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismin mukaisten kansallisten panosten avulla rahoitettujen projektien katsotaan täyttävän tämän velvoitteen hankkeeseen osallistuville jäsenvaltioille.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7a. Merialuetta ympäröivien jäsenvaltioiden on yhdessä toimien määritettävä kyseisellä merialueella vuoteen 2050 mennessä tuotettavaksi suunnitellun uusiutuvan energian määrä sekä välivaiheet vuosille 2030 ja 2040. Niiden on otettava huomioon kunkin alueen erityispiirteet ja kehitys, merialueen uusiutuvan energian tuotantoon liittyvät mahdollisuudet ja asiaan liittyvän integroidun verkon suunnittelun merkitys. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämä määrä päivitetyissä yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisesti.”

5) muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on selkeästi määritettävä tekniset eritelmät, jotka uusiutuvan energian laitteiden ja järjestelmien on täytettävä tukijärjestelmistä hyötymiseksi. Jos on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja tai eurooppalaisia standardeja, kuten eurooppalaisten standardointielinten vahvistamia teknisiä viitejärjestelmiä, tekniset eritelmät on ilmaistava kyseisten standardien avulla. Tällaisissa tilanteissa etusijalla ovat yhdenmukaistetut standardit, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä eurooppalaisen lainsäädännön tukena; niiden puuttuessa käytetään muita yhdenmukaistettuja standardeja ja eurooppalaisia standardeja, tässä järjestyksessä. Teknisissä eritelmissä ei saa määrätä, missä laitteet ja järjestelmät on hyväksytettävä, eivätkä ne saa estää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.”

b) poistetaan 4, 5, 6 ja 7 kohta;

c) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltioiden on arvioitava sääntelyyn ja hallintoon liittyvät esteet pitkäaikaisille uusiutuvan sähkön ostosopimuksille, poistettava tällaisten sopimusten perusteettomat esteet ja helpotettava tällaisten sopimusten käyttöönottoa selvittämällä keinoja niihin liittyvien taloudellisten riskien vähentämiseksi erityisesti luottotakuiden avulla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei sopimuksiin sovelleta suhteettomia tai syrjiviä menettelyjä tai maksuja ja että niihin mahdollisesti liittyvät alkuperätakuut voidaan siirtää uusiutuvan energian ostajalle uusiutuvan sähkön ostosopimuksen mukaisesti.

[25] Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1294, annettu 15 päivänä 2020, unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismista (EUVL L 303, 17.9.2020, s. 1).

Jäsenvaltioiden on kuvattava uusiutuvan sähkön ostosopimusten käyttöönottoa edistävät politiikkansa ja toimenpiteensä asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklassa tarkoitetuissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan ja mainitun asetuksen 17 artiklan mukaisesti lähetetyissä edistymisraporteissa. Jäsenmaiden on näissä raporteissa myös annettava tieto uusiutuvan sähkön ostosopimuksien tukeman uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon määrästä.”

d) lisätään 9 kohta seuraavasti:

”9. Viimeistään vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulosta komissio tarkistaa 15, 16 ja 17 artiklassa vahvistettuja hallinnollisia menettelyjä koskevat säännöt ja niiden soveltamisen ja tarvittaessa ehdottaa niihin muutoksia; se voi myös ryhtyä lisätoimenpiteisiin tukeakseen jäsenvaltioita sääntöjen toteuttamisessa.”

6) lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Uusiutuvan energian käytön edistäminen rakennuksissa

1. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon ja käytön edistämiseksi rakennusalalla jäsenvaltioiden on asetettava ohjeellinen tavoite uusiutuvien energialähteiden osuudelle rakennusalan energian loppukulutuksesta vuonna 2030 siten, että se on yhdenmukainen ohjeellisen tavoitteen kanssa, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus unionin energian loppukulutuksesta rakennusalalla vuonna 2030 on vähintään 49 prosenttia. Kansallinen tavoite ilmaistaan osuutena kansallisesta energian loppukulutuksesta, ja se lasketaan 7 artiklassa esitetyn menetelmän mukaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tavoitteensa päivitetyissä yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, jotka toimitetaan asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisesti, sekä annettava tiedot keinoista, joilla ne aikovat saavuttaa tavoitteen.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä rakennussäännöksissään ja -määräyksissään ja tarvittaessa tukijärjestelmissään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan sähkön sekä lämmityksen ja jäähdytyksen lisäämiseksi rakennuskannassa, mukaan luettuna kansalliset toimenpiteet itse tuotetun uusiutuvan energian käytön, uusiutuvan energian yhteisöjen ja energian paikallisen varastoinnin lisäämiseksi yhdessä yhteistuotantoon ja passiivi-, lähes nollaenergia- ja nollaenergiarakennusten energiatehokkuuteen liittyvien parannusten kanssa.

Saavuttaakseen 1 kohdassa asetetun ohjeellisen uusiutuvien energialähteiden osuuden jäsenvaltioiden on rakennussäännöksissään ja -määräyksissään ja tarvittaessa tukijärjestelmissään tai muulla tavalla, jolla saavutetaan vastaava vaikutus, edellytettävä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasoa direktiivin 2010/31/EU säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on

sallittava näiden vähimmäistasojen täyttäminen muun muassa tehokkaalla kaukolämmityksellä ja -jäähdytyksellä.

Olemassa olevien rakennusten suhteen ensimmäisen alakohdan vaatimuksia sovelletaan asevoimiin vain siltä osin kuin niiden soveltaminen ei ole ristiriidassa asevoimien toiminnan pääasiallisen luonteen ja tarkoituksen kanssa, sekä siten, että mainittuja vaatimuksia ei sovelleta yksinomaan sotilaalliseen tarkoitukseen käytettävään materiaaliin.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason julkiset rakennukset toimivat esimerkkeinä käytössä olevan uusiutuvan energian osuuden osalta direktiivin 2010/31/EU 9 artiklan ja direktiivin 2012/27/EU 5 artiklan säännösten mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat muun muassa sallia sen, että mainittu velvoite täytetään edellyttämällä, että kolmannet osapuolet käyttävät julkisten rakennusten tai osittain julkisten ja osittain yksityisten rakennusten kattoja sellaisia laitteita varten, jotka tuottavat energiaa uusiutuvista lähteistä.

4. Jotta jäsenvaltiot saavuttaisivat 1 kohdassa asetetun uusiutuvan energian ohjeellisen osuuden, niiden on edistettävä uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien ja -laitteiden käyttöä. Tätä varten jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, työkaluja ja kannustimia, mukaan luettuna muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369[26] nojalla kehitettyjä energiamerkintöjä, direktiivin 2010/31/EU mukaisia energiatehokkuustodistuksia, tai muita aiheellisia kansallisella tai unionin tasolla kehitettyjä todistuksia tai normeja, ja varmistettava asianmukaisten tietojen ja neuvojen antaminen uusiutuvista, erittäin energiatehokkaista vaihtoehdoista sekä sellaisista saatavilla olevista rahoitusvälineistä ja kannustimista, joilla lisätään vanhojen lämmitysjärjestelmien korvaamista ja nopeutetaan uusiutuvaan energiaan perustuviin ratkaisuihin siirtymistä.”

7) korvataan 18 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifiointijärjestelmät ovat kaikkia uusiutuvan energian muotoja hyödyntävien, rakennuksissa, teollisuudessa ja maataloudessa käytettävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien suunnittelijoiden ja asentajien sekä aurinkosähköjärjestelmien asentajien saatavilla. Näissä järjestelmissä voidaan tarvittaessa ottaa huomioon olemassa olevat järjestelmät ja rakenteet, ja niiden on perustuttava liitteessä IV esitettyihin kriteereihin. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava toisten jäsenvaltioiden näiden kriteerien mukaisesti myöntämät hyväksynnät.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että koulutettuja ja hyväksynnän saaneita uusiutuvaa energiaa käyttävien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asentajia on riittävässä määrin saatavilla asiaankuuluvia teknologioita varten, jotta edistetään

[26] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

uusiutuvaa energiaa käyttävän lämmityksen ja jäähdytyksen kasvua ja siten tuetaan 23 artiklassa tarkoitettua lämmitys- ja jäähdytysalalla käytettävän uusiutuvan energian osuuden vuosittaista lisäystä.

Asentajien ja suunnittelijoiden riittävän määrän saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että saataville asetetaan riittäviä koulutusohjelmia, jotka johtavat uusiutuvaa energiaa käyttävät lämmitys- ja jäähdytysteknologiat ja niiden uusimmat innovaatiot kattavaan hyväksyntään tai sertifiointiin. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla edistetään etenkin pienten ja keskisuurten yritysten ja itsenäisten ammatinharjoittajien osallistumista näihin ohjelmiin. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön vapaaehtoisuuteen perustuvia sopimuksia asiaankuuluvien teknologian tarjoajien ja toimittajien kanssa, jotta asentajia koulutetaan markkinoilla saatavilla olevien uusimpien innovatiivisten ratkaisujen ja teknologioiden kannalta riittävä määrä, joka voi perustua myyntiä koskeviin arvioihin.

4. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville tiedot 3 kohdassa tarkoitetuista sertifiointijärjestelmistä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 kohdan mukaisesti hyväksynnän saaneiden tai sertifioitujen asentajien luettelo päivitetään säännöllisesti ja asetetaan yleisön saataville.”

8) muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä energiaa tuottavan tuottajan pyynnöstä sille myönnetään alkuperätakuu. Jäsenvaltiot voivat järjestää alkuperätakuiden myöntämisen uusiutumattomista lähteistä peräisin olevalle energialle. Alkuperätakuun myöntämiselle voidaan säätää vähimmäiskapasiteettirajoitus. Alkuperätakuun standardiyksikkönä on 1 MWh. Kutakin tuotettua energiayksikköä kohden voidaan myöntää vain yksi alkuperätakuu.”

ii) poistetaan viides alakohta;

b) korvataan 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos sähköntoimittaja on velvollinen osoittamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden tai määrän energialähteiden yhdistelmässään direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 9 kohdan a alakohtaa sovellettaessa, sen on tehtävä se käyttämällä alkuperätakuita, lukuun ottamatta sen energiayhdistelmän osuutta, joka vastaa mahdollisia alkuperätakuujärjestelmään kuulumattomia kaupallisia tarjouksia ja jonka osoittamisessa toimittaja voi käyttää jäljellä olevaa energialähteiden yhdistelmää.”

9) korvataan 20 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jollei muuta johdu jäsenvaltioiden arvioinnista, joka sisällytetään asetuksen (EU) 2018/1999 liitteen I mukaisiin yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin ja joka koskee tarvetta rakentaa uusiutuvista energialähteistä tuotettua kaukolämmitystä ja -jäähdytystä varten uutta infrastruktuuria tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin

tavoitteen saavuttamiseksi, jäsenvaltioiden on tarvittaessa ryhdyttävä tarvittaviin toimiin tehokkaan lämmitys- ja jäähdytysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta uusiutuvista lähteistä tuotetun energian, kuten aurinkoenergian, ympäristön energian, geotermisen energian, biomassan, biokaasun, bionesteiden sekä hukkalämmön ja -kylmän käyttöä edistetään yhdessä lämpöenergian varastoinnin kanssa.”

10) lisätään 20a artikla seuraavasti:

”20a artikla

Uusiutuvan sähkön järjestelmäintegroinnin helpottaminen

”1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että alueellaan toimivat siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat asettavat saataville tiedot kullakin tarjousalueella toimitettavan sähkön uusiutuvan energian osuudesta ja kasvihuonekaasupäästöistä niin täsmällisesti ja reaaliaikaisesti kuin mahdollista mutta enintään yhden tunnin ajanjaksoissa ja ennusteiden kanssa, jos niitä on saatavilla. Nämä tiedot on asetettava saataville sähköisesti siten, että ne ovat sähkömarkkinaosapuolten, aggregaattoreiden, kuluttajien ja loppukäyttäjien käytettävissä ja että ne ovat sähköisten viestintälaitteiden, kuten älykkäiden mittausjärjestelmien, sähköajoneuvojen latauspisteiden, lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien sekä rakennusten energianhallintajärjestelmien, luettavissa.

2. [Akkuja ja käytettyjä akkuja, direktiivin 2006/66/EY kumoamista ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamista koskevassa asetusehdotuksessa] esitettyjen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotitalous- ja teollisuusakkujen valmistajat mahdollistavat akkujen omistajille ja käyttäjille sekä näiden puolesta toimiville kolmansille osapuolille, kuten rakennusten energianhallinnasta vastaaville yrityksille ja sähkömarkkinaosapuolille, syrjimättömin ehdoin ja maksutta reaaliaikaisen pääsyn akunhallintajärjestelmän perustietoihin, joita ovat akun kapasiteetti, toimintakunto, lataustila ja tehon asetusarvo.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tyyppihyväksynnästä ja markkinavalvonnasta annetun asetuksen mukaisten lisävaatimusten lisäksi ajoneuvojen valmistajat asettavat sähköajoneuvojen omistajien ja käyttäjien sekä omistajien ja käyttäjien puolesta toimivien kolmansien osapuolten, kuten sähkömarkkinaosapuolten ja sähköisen liikenteen tarjoajien, saataville syrjimättömin ehdoin ja maksutta reaaliaikaiset ajoneuvossa olevat tiedot, jotka koskevat akun toimintakuntoa, lataustilaa, tehon asetusarvoa, kapasiteettia sekä sähköajoneuvojen sijaintia .

3. [Vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönottoa ja direktiivin 2014/94/EU kumoamista koskevassa asetusehdotuksessa] esitettyjen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle asennetut yksityiset normaalitehoiset latauspisteet [alkaen tämän muutosdirektiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen määräajasta] pystyvät tukemaan älykkään lataamisen toimintoja ja, sääntelyviranomaisen arvion mukaan tarvittaessa, kaksisuuntaisen lataamisen toimintoja.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa sääntelypuitteissa ei aseteta pieniä tai liikkuvia järjestelmiä, kuten kotitalousakkuja ja sähköajoneuvoja,

epäedulliseen asemaan sähkömarkkinoille sekä suoraan että aggregaation kautta osallistumisessa, kuten siirtorajoituksen hallinnassa ja jousto- ja tasehallintapalvelujen tarjoamisessa.”

11) lisätään 22a artikla seuraavasti:

”22a artikla

Uusiutuvan energian käytön edistäminen teollisuudessa

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä lisäämään uusiutuvien energialähteiden osuutta teollisuuden lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä käytettävistä energialähteistä ohjeellisella keskimääräisellä 1,1 prosenttiyksikön vähimmäislisäyksellä vuosittain vuoteen 2030 mennessä.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tämän ohjeellisen lisäyksen saavuttamiseksi suunnitellut ja toteutetut toimenpiteet yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa sekä edistymisraportteihin, jotka toimitetaan asetuksen (EU) 2018/1999 3, 14 ja 17 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä käytettävien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuus on 50 prosenttia lopulliseen energiakäyttöön ja muuhun kuin energiakäyttöön teollisuudessa käytetystä vedystä vuoteen 2030 mennessä. Tämän prosenttimäärän laskemisessa käytetään seuraavia sääntöjä:

a) Laskettaessa nimittäjää otetaan huomioon lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä käytettävän vedyn energiasisältö mutta ei oteta huomioon perinteisten liikenteen polttoaineiden tuotannossa välituotteina käytettyä vetyä.

b) Laskettaessa osoittajaa otetaan huomioon teollisuuden lopullisessa energiakäytössä ja muussa kuin energiakäytössä kulutettavien muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden energiasisältö mutta ei oteta huomioon perinteisten liikenteen polttoaineiden tuotannossa välituotteina käytettyjä muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita.

c) Laskettaessa osoittajaa ja nimittäjää on käytettävä liitteessä III vahvistettuja polttoaineiden energiasisältöjä koskevia arvoja.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että teollisissa tuotteissa, joissa on uusiutuvalla energialla tai muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla polttoaineilla tapahtunutta tuotantoa koskeva merkintä tai jotka ovat näin tuotetuiksi esitettyjä, ilmaistaan raaka-aineiden hankinnassa ja esikäsittelyssä, valmistuksessa ja jakelussa käytetyn uusiutuvan energian tai muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden prosenttiosuus laskettuna suosituksessa 2013/179/EU[27] tai vaihtoehtoisesti standardissa ISO 14067:2018 esitettyjen menetelmien perusteella.”

[27] 2013/179/EU: Komission suositus, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1–210).

12) muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Uusiutuvan energian käyttöönoton edistämiseksi lämmitys- ja jäähdytysalalla kunkin jäsenvaltion on lisättävä lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitettavan uusiutuvan energian osuutta kyseisellä alalla vähintään 1,1 prosenttiyksiköllä laskettuna kausien 2021–2025 ja 2026–2030 vuotuisena keskiarvona alkaen vuonna 2020 saavutetusta tasosta, ilmaistuna kansallisena osuutena energian kokonaisloppukulutuksesta ja laskettuna 7 artiklassa vahvistetun menetelmän mukaisesti.

Tämän lisäyksen on oltava 1,5 prosenttiyksikköä niissä jäsenvaltioissa, joissa käytetään hukkalämpöä ja -kylmää. Tällöin jäsenvaltiot voivat laskea hukkalämmön ja -kylmän enintään 40 prosenttiin saakka vuotuisesta keskimääräisestä lisäyksestä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuotuisen vähintään 1,1 prosenttiyksikön lisäyksen lisäksi kunkin jäsenvaltion on pyrittävä lisäämään uusiutuvan energian osuutta lämmitys- ja jäähdytysalallaan liitteessä 1a vahvistetulla määrällä.”

b) lisätään 1a kohta seuraavasti:

”1a. Jäsenvaltioiden on arvioitava uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan sekä hukkalämmön ja -kylmän käyttöön lämmitys- ja jäähdytysalalla liittyvä potentiaalinsa ja sisällytettävä arviointiin tarvittaessa analyysi vähäisen ekologisen riskin omaavista alueista ja pienimuotoisten kotitalouksien hankkeiden potentiaalista. Arvioinnissa on asetettava välitavoitteet ja toimenpiteet, joilla lisätään uusiutuvaa energiaa lämmitys- ja jäähdytysalalla ja tarvittaessa hukkalämmön ja -kylmän käyttöä kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä lämmityksen ja jäähdytyksen hiilestä irtautumista koskevan kansallisen pitkän aikavälin strategian laatimiseksi. Arvioinnin on oltava osa asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 14 artiklassa tarkoitettuja yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia ja se on liitettävä osaksi direktiivin 2012/27/EU 14 artiklan 1 kohdassa vaadittavaa, lämmitystä ja jäähdytystä koskevaa kattavaa arviointia.”

c) poistetaan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta;

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat panna täytäntöön 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen keskimääräisen lisäyksen toteuttamalla yhden tai useamman seuraavista vaihtoehdoista:

a) uusiutuvan energian tai hukkalämmön ja -kylmän fyysinen lisääminen lämmitykseen ja jäähdytykseen toimitettuihin energialähteisiin ja polttoaineisiin;

b) erittäin tehokkaiden uusiutuvaan energiaan perustuvien lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien asentaminen rakennuksiin tai uusiutuvan energian tai

hukkalämmön ja -kylmän käyttäminen teollisuuden lämmitys- ja jäähdytysprosesseissa;

c) toimenpiteet, jotka kuuluvat kaupattavien sertifikaattien piiriin, joilla osoitetaan, että 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty velvoite täytetään tukemalla tämän kohdan b alakohdassa esitettyjä muun talouden toimijan, kuten itsenäisen uusiutuviin energialähteisiin perustuvan teknologian asentajan tai uusiutuvan energian asennuspalveluja tarjoavan energiapalveluyrityksen, toteuttamia toimenpiteitä;

d) kansallisten ja paikallisten viranomaisten uusiutuvan energian hankkeita ja infrastruktuureja koskevien valmiuksien kehittäminen;

e) puitteiden luominen riskien vähentämiselle uusiutuvaan energiaan liittyvien hankkeiden pääomakustannusten alentamiseksi;

f) yritysten ja pienkuluttajayhteisöjen tekemien lämmön ostosopimusten edistäminen;

g) fossiilisia polttoaineita käyttävien lämmitysjärjestelmien suunniteltu korvaaminen tai fossiilisten polttoaineiden suunniteltu käytöstä poisto välitavoitteineen;

h) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan lämmityksen ja jäähdytyksen suunnittelu paikallisten ja alueellisten vaatimusten mukaisesti;

i) muut vaikutukseltaan vastaavat politiikkatoimet, muun muassa verotoimet, tukijärjestelmät tai muut taloudelliset kannustimet.

Kun jäsenvaltiot hyväksyvät tai panevat täytäntöön näitä toimenpiteitä, niiden on tehtävä niistä avoimia kaikille kuluttajille, erityisesti niille, jotka elävät pienituloisissa tai haavoittuvissa kotitalouksissa ja joilla ei muutoin olisi riittävästi ennakkopääomaa voidakseen hyötyä niistä muuten.”

13) muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjille annetaan tietoa energiatehokkuudesta ja uusiutuvan energian osuudesta näiden kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmissä helposti saavutettavalla tavalla, kuten laskuissa, toimittajien verkkosivustoilla ja pyynnöstä. Uusiutuvan energian osuutta koskeva tieto on ilmaistava vähintään prosenttiosuutena tietyn kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmän asiakkaiden lämmityksen ja jäähdytyksen kokonaisloppukulutuksesta ja sen on sisällettävä tieto siitä, kuinka paljon energiaa käytettiin yhden lämmitysyksikön toimittamiseen asiakkaalle tai loppukäyttäjälle.”

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on pyrittävä lisäämään uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja hukkalämmön ja -kylmän osuutta kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä vähintään 2,1 prosenttiyksiköllä laskettuna kausien 2021–2025 ja 2026–2030 vuosittaisena keskiarvona alkaen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tai hukkalämmön ja -kylmän osuuden kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä vuonna 2020 saavutetusta tasosta ja säädettävä tämän saavuttamiseen tarvittavista toimenpiteistä. Uusiutuvan energian osuus on ilmaistava osuutena kokonaisloppukulutuksesta kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä normaaleihin keskimääräisiin ilmasto-olosuhteisiin mukautettuna.

Jäsenvaltiot, joissa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja hukkalämmön ja -kylmän osuus kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä on yli 60 prosenttia, voivat laskea tällaisen osuuden täyttävän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen keskimääräisen lisäyksen vaatimuksen.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat toimenpiteet ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen keskimääräisen lisäyksen toteuttamiseksi yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan asetuksen (EU) 2018/1999 liitteen I mukaisesti.”

c) lisätään 4a kohta seuraavasti:

”4a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien, joiden teho on yli 25 MWth, haltijat ovat velvollisia liittämään uusiutuvista lähteistä ja hukkalämmöstä ja -kylmästä peräisin olevan energian kolmantena osapuolena olevat toimittajat järjestelmäänsä tai tarjouduttava liittämään kolmantena osapuolena olevat toimittajat siihen ja ostamaan niiltä uusiutuvista energialähteistä ja hukkalämmöstä ja -kylmästä tuotettua lämpöä tai kylmää kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asettamien syrjimättömien kriteerien perusteella, jos tällaisten haltijoiden on toteutettava yksi tai useampia seuraavista:

a) vastattava uusilta asiakkailta tulevaan kysyntään;

b) korvattava olemassa olevaa lämmön tai kylmän tuotantokapasiteettia;

c) laajennettava olemassa olevaa lämmön tai kylmän tuotantokapasiteettia.”

d) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltiot voivat sallia kaukolämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmän haltijan kieltäytyä liittämästä kolmannen osapuolen toimittajaa järjestelmäänsä ja ostamasta tältä lämpöä tai kylmää seuraavissa tilanteissa:

a) järjestelmässä ei ole tarvittavaa kapasiteettia uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan lämmön tai kylmän tai hukkalämmön ja -kylmän muiden toimitusten takia;

b) kolmantena osapuolena olevan toimittajan toimittama lämpö tai kylmä ei täytä kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmään liittämisen eikä luotettavan ja turvallisen toiminnan varmistamisen edellyttämiä teknisiä ominaisuuksia;

c) haltija voi osoittaa, että pääsyn tarjoaminen nostaisi lämmityksen tai jäähdytyksen kustannuksia kohtuuttomasti loppukäyttäjän kannalta verrattuna tilanteeseen, jossa käytetään pääasiallista paikallista lämmitys- tai jäähdytyslähdettä, jonka kanssa uusiutuva energialähde tai hukkalämpö ja -kylmä kilpailisi;

d) haltijan järjestelmä on [ehdotetun uudelleenlaaditun energiatehokkuusdirektiivin x artiklassa] annetun tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen määritelmän mukainen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmän haltija kieltäytyy liittämästä lämmön tai kylmän toimittajaa järjestelmään ensimmäisen alakohdan nojalla, tämä haltija antaa tiedot kieltäytymisen perusteista sekä täytettävistä ehdoista ja järjestelmässä toteutettavista toimenpiteistä, joita siihen liittäminen edellyttäisi, toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on asiaankuuluva prosessi perusteettomien kieltäytymisten oikaisemista varten.

6. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön puitteet kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden ja teollisuuden ja kolmannen sektorin mahdollisten hukkalämmön ja -kylmän lähteiden väliselle koordinoinnille hukkalämmön ja -kylmän käytön helpottamiseksi. Koordinointipuitteilla on varmistettava hukkalämpöä ja -kylmää koskeva vuoropuhelu vähintään seuraavien tahojen välillä:

a) kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijat;

b) kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien avulla taloudellisella tavalla talteenotettavissa olevaa hukkalämpöä ja -kylmää tuottavien teollisuuden ja kolmannen sektorin yritykset, kuten palvelinkeskukset, teollisuuslaitokset, suuret liiketilat ja julkinen liikenne; ja

c) paikalliset energiainfrastruktuureiden suunnittelusta ja hyväksymisestä vastuussa olevat viranomaiset.”

e) korvataan 8, 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltioiden on laadittava puitteet, joilla sähkönjakeluverkon haltijat arvioivat vähintään joka neljäs vuosi yhteistyössä oman alueensa kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien haltijoiden kanssa kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmien potentiaalia tuottaa tasehallinta- ja muita järjestelmäpalveluja, joihin kuuluvat esimerkiksi kysyntäjousto ja uusiutuvista lähteistä tuotetun ylimääräisen sähkön lämpövarastointi, ja sitä, olisiko tunnistettu potentiaali resurssi- ja kustannustehokkaampaa kuin vaihtoehtoiset ratkaisut.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön siirto- ja jakeluverkkojen haltijat ottavat asianmukaisesti huomioon ensimmäisessä alakohdassa vaaditun arvioinnin tulokset verkon suunnittelussa, verkkoinvestoinneissa ja infrastruktuurin kehittämisessä omilla alueillaan.

Jäsenvaltioiden on helpotettava koordinointia kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden ja sähkön siirto- ja jakeluverkkojen haltijoiden välillä, jotta varmistetaan, että kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmien haltijoiden tasehallinta-, varastointi- ja muut joustopalvelut, kuten kysyntäjousto, toimivat jäsenvaltioiden sähkömarkkinoilla.

Jäsenvaltiot voivat laajentaa ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa esitettyjä arviointi- ja koordinointivaatimuksia koskemaan kaasun siirto- ja jakeluverkkojen, mukaan luettuna vetyverkot ja muut energiaverkot, haltijoita.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen määrittelee selkeästi, asettaa julkisesti saataville ja panee täytäntöön kuluttajien oikeudet ja kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmän tämän artiklan mukaista toimintaa koskevat säännöt.

10. Jäsenvaltiota ei edellytetä soveltamaan 2 ja 9 kohtia silloin, kun vähintään yksi seuraavista ehdoista toteutuu:

a) sen kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen osuus oli pienempi tai yhtä suuri kuin 2 prosenttia lämmityksessä ja jäähdytyksessä käytettävän energian kokonaisloppukulutuksesta 24 päivänä joulukuuta 2018;

b) sen kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen osuus nostetaan yli 2 prosenttiin kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä käytettävän energian kokonaisloppukulutuksesta 24 päivänä joulukuuta 2018 kehittämällä uusia tehokkaita kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmiä asetuksen (EU) 2018/1999 liitteen I mukaisen jäsenvaltion yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman ja tämän direktiivin 23 artiklan 1a kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella;

c) kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmissä 90 prosenttia energian kokonaisloppukulutuksesta tapahtuu kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmissä, jotka ovat [ehdotetun uudelleenlaaditun energiatehokkuusdirektiivin x artiklassa] säädetyn määritelmän mukaisia.”

14) korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Liikennealan kasvihuonekaasuintensiteetin vähentäminen uusiutuvan energian käytöllä

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava polttoaineiden toimittajille velvoite sen varmistamiseksi, että

a) liikennealalle toimitettava uusiutuvien polttoaineiden ja uusiutuvan sähkön määrä vähentää kasvihuonekaasuintensiteettiä vähintään 13 prosentilla vuoteen 2030 mennessä 27 artiklan 1 kohdan b alakohdassa annettuun perustasoon verrattuna jäsenvaltion asettaman ohjeellisen kehityskulun mukaisesti;

b) liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun osuus liikennealalle toimitetusta energiasta on vähintään 0,2 prosenttia vuonna 2022, 0,5 prosenttia vuonna 2025 ja 2,2 prosenttia vuonna 2030 ja muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden osuus on vähintään 2,6 prosenttia vuonna 2030.

Jäsenvaltioiden on a alakohdassa tarkoitetun vähennyksen ja b alakohdassa tarkoitetun osuuden laskemista varten otettava huomioon muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet myös silloin, kun niitä käytetään välituotteina tavanomaisten polttoaineiden tuotannossa. Jäsenvaltiot voivat a alakohdassa tarkoitetun vähennyksen laskemista varten ottaa huomioon kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet.

Asettaessaan velvoitetta polttoaineiden toimittajille jäsenvaltiot voivat vapauttaa toimittajat, jotka toimittavat sähköä tai muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteen polttoaineita, vaatimuksesta noudattaa näiden polttoaineiden suhteen liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun vähimmäisosuutta.

2. Jäsenvaltioiden on perustettava mekanismi, jonka avulla niiden alueella toimivat polttoaineiden toimittajat voivat vaihtaa keskenään uusiutuvan energian toimittamista liikennealalle koskevia hyvityksiä. Talouden toimijat, jotka toimittavat uusiutuvaa sähköä sähköajoneuvoille julkisten latauspisteiden kautta, saavat hyvityksiä riippumatta siitä, koskeeko niitä jäsenvaltion polttoaineiden toimittajille asettama velvoite ja voivat myydä näitä hyvityksiä polttoaineiden toimittajille, jotka saavat käyttää hyvityksiä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annetun velvoitteen täyttämiseen.”;

(15) muutetaan 26 artikla seuraavasti:

(a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kun lasketaan 7 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltion uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutusta ja 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitetta, biopolttoaineiden ja bionesteiden sekä liikenteessä kulutettujen biomassapolttoaineiden, jos ne on tuotettu ravinto- ja rehukasveista, osuus saa olla enintään yhden prosenttiyksikön suurempi kuin tällaisten polttoaineiden osuus energian loppukulutuksesta liikennealalla kyseisessä jäsenvaltiossa vuonna 2020 ja enintään 7 prosenttia liikennealan energian loppukulutuksesta kyseisessä jäsenvaltiossa.”

ii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos ravinto- tai rehukasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden sekä liikenteessä kulutettujen biomassapolttoaineiden osuus on jäsenvaltiossa rajattu alle 7 prosenttiin tai jäsenvaltio päättää rajata osuutta vielä pienemmäksi, se voi pienentää 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua

kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoitetta vastaavasti sen mukaan, millainen vaikutus näillä polttoaineilla olisi ollut kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on katsottava noiden polttoaineiden vähentävän kasvihuonekaasupäästöjä 50 prosenttia.”

b) korvataan 2 kohdan ensimmäisessä ja viidennessä alakohdassa ilmaisu ”25 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vähimmäisosuus” ilmaisulla ”25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu kasvihuonekaasuintensiteetin vähennystavoite”;

16) muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Liikennealalla käytetyt ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia polttoaineita niiden loppukäytöstä riippumatta koskevat laskentasäännöt”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun kasvihuonekaasuintensiteetin vähennyksen laskennassa sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) kasvihuonekaasupäästöjen vähennys lasketaan seuraavasti:

i) biopolttoaineille ja biokaasulle kertomalla näiden polttoaineiden kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä niiden 31 artiklan mukaisesti määritetyllä päästövähennyksellä;

ii) muuta kuin biologista alkuperää oleville uusiutuville polttoaineille ja kierrätetyille hiilipitoisille polttoaineille kertomalla näiden polttoaineiden kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä niiden 29a artiklan 3 kohdan nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä määritetyillä päästövähennyksillä;

iii) uusiutuvalle energialle kertomalla uusiutuvan sähkön kaikille liikennemuodoille toimitettu määrä liitteessä V annetulla fossiilisella vertailukohdalla $EC_{F(e)}$;

b) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu perustaso lasketaan kertomalla liikennealalle toimitetun energian määrä liitteessä V annetulla fossiilisella vertailukohdalla $E_{F(t)}$;

c) asiaankuuluvien energiamäärien laskennassa käytetään seuraavia sääntöjä:

i) määritettäessä liikennealalle toimitetun energian määrää on käytettävä liitteessä III vahvistettuja liikenteen polttoaineiden energiasisältöjä;

ii) määritettäessä niiden liikenteen polttoaineiden energiasisältöä, joita ei ole sisällytetty liitteeseen III, jäsenvaltioiden on käytettävä asiaankuuluvia polttoaineiden lämpöarvojen määrittämistä koskevia eurooppalaisia standardeja. Jos tätä tarkoitusta varten ei ole hyväksytty eurooppalaista standardia, on käytettävä asiaankuuluvia ISO-standardeja;

iii) liikennealalle toimitetun uusiutuvan sähkön määrä määritetään kertomalla tälle alalle toimitetun sähkön määrä jäsenvaltion alueella edellisten kahden vuoden aikana toimitetun uusiutuvan sähkön keskimääräisellä osuudella. Poikkeuksena sähkö, joka saadaan suorasta liitännästä uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä tuottavaan laitokseen ja jota toimitetaan liikennealalle, lasketaan täysimääräisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi;

iv) liitteessä IX olevassa B osassa mainituista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden ja biokaasun osuus liikennealalle toimitettujen polttoaineiden ja sähkön energiasisällöstä on rajattava Kyprosta ja Maltaa lukuun ottamatta 1,7 prosenttiin;

d) kasvihuonekaasuintensiteetin vähennys uusiutuvan energian käytöstä määritetään jakamalla kaikille liikennemuodoille toimitettujen biopolttoaineiden, biokaasun ja uusiutuvan sähkön käytöstä saatava kasvihuonekaasupäästöjen vähennys perustasolla.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 35 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi liitteessä III lueteltujen liikenteen polttoaineiden energiasisältöjen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehityksen mukaisesti.”

c) lisätään 1a kohta seuraavasti:

”1a. Edellä 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden laskennassa sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) laskettaessa nimittäjää, eli liikennealalla kulutetun energian määrää, huomioon on otettava kaikki liikennealalle toimitetut polttoaineet ja sähkö;

b) laskettaessa osoittajaa huomioon on otettava liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun sekä unionin alueella kaikille liikennemuodoille toimitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien polttoaineiden energiasisältö;

c) liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotettujen kehittyneiden biopolttoaineiden ja biokaasun sekä lento- ja vesiliikenteelle toimitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien polttoaineiden osuuden katsotaan olevan 1,2-kertainen niiden energiasisältöön verrattuna.”

d) poistetaan 2 kohta;

d) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) poistetaan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta;

ii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos sähköä käytetään muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuottamiseen suoraan tai välituotteiden tuottamiseen, uusiutuvan energian osuuden määrittämisessä on käytettävä uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön keskimääräistä osuutta tuotantomaassa, mitattuna kaksi vuotta ennen kyseistä vuotta.”

iii) korvataan viidennen alakohdan johdantolause seuraavasti:

”Sähkö, joka saadaan suorasta liitännästä uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä tuottavaan laitokseen, voidaan kuitenkin kokonaisuudessaan laskea uusiutuvista energialähteistä tuotetuksi sähköksi muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden tuotannossa edellyttäen, että:”

17) muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) poistetaan 2, 3 ja 4 kohta;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 35 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä tarkentamalla menetelmät, joilla määritetään fossiilisten polttoaineiden kanssa yhteisessä prosessissa jalostettavasta biomassasta saatavan biopolttoaineen ja liikenteessä käytettävän biokaasun osuus.”

c) korvataan 7 kohdassa ilmaisu ”25 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa säädetyllä” ilmaisulla ”25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyllä”;

18) muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) myötävaikuttaminen jäsenvaltioiden uusiutuvan energian osuuksien ja edellä tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa, 15a artiklan 1 kohdassa, 22a artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa sekä 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden toteutumiseen;”

ii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Biomassapolttoaineiden on täytettävä 2–7 ja 10 kohdassa säädetyt kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit, jos niitä käytetään

– a) kiinteiden biomassapolttoaineiden tapauksessa sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavissa laitoksissa, joiden kokonaislämpöteho on 5 MW tai suurempi,

– b) kaasumaisten biomassapolttoaineiden tapauksessa sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavissa laitoksissa, joiden kokonaislämpöteho on 2 MW tai suurempi,

– c) kaasumaisia biomassapolttoaineita tuottavien laitosten tapauksessa, kun niiden keskimääräinen biometaanin virtausnopeus on:

i) enemmän kuin 200 m3 metaaniekvivalenttia/h mitattuna lämpötilan ja paineen normaaliolosuhteissa (ts. 0 ºC ja 1 baarin ilmanpaine);

ii) jos biokaasu koostuu metaanin ja palamattomien muiden kaasujen seoksesta, metaanin virtausnopeus on i alakohdassa vahvistettu

kynnysarvo uudelleenlaskettuna suhteessa seoksen sisältämään metaanin tilavuusosuuteen;”

iii) lisätään neljännen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat soveltaa kestävyyskriteerejä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevia kriteerejä laitoksiin, joiden kokonaislämpöteho tai biometaanin virtausnopeus on pienempi.”

b) lisätään 3 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Tätä kohtaa, ensimmäisen alakohdan c alakohtaa lukuun ottamatta, sovelletaan myös metsäbiomassasta tuotettuihin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin.”

c) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa, b ja c alakohtaa lukuun ottamatta, ja toista alakohtaa sovelletaan myös metsäbiomassasta tuotettuihin biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin.”

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia maatalous- ja metsäbiomassasta tuotettuja biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita ei saa tuottaa raaka-aineesta, joka on hankittu maalta, joka oli tammikuussa 2008 turvemaata, jollei esitetä näyttöä siitä, että tämän raaka-aineen viljelyyn ja korjuuseen ei liity aiemmin kuivattamattoman maan kuivatusta.”

e) korvataan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iv alakohta seuraavasti:

”iv) että hakkuun yhteydessä otetaan huomioon maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen kielteisten vaikutusten minimoimiseksi tavalla, jolla vältetään kantojen ja juurien korjuu, aarniometsien pilaantuminen tai niiden muuntaminen viljelymetsiksi sekä herkällä maaperällä tapahtuva korjuu; minimoidaan laajat avohakkuut ja varmistetaan paikallisesti asianmukaiset rajat kuolleen puuaineksen korjuulle ja vaatimukset sellaisten hakkuumenetelmien käytöstä, joilla minimoidaan vaikutukset maaperän laatuun, mukaan luettuna maaperän tiivistyminen, sekä biologisen monimuotoisuuden ominaisuuksiin ja elinympäristöihin:”

f) korvataan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan iv alakohta seuraavasti:

’iv) että hakkuun yhteydessä otetaan huomioon maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen kielteisten vaikutusten minimoimiseksi tavalla, jolla vältetään kantojen ja juurien korjuu, aarniometsien pilaantuminen tai niiden muuntaminen viljelymetsiksi ja herkällä maaperällä tapahtuva korjuu; minimoidaan laajat avohakkuut ja varmistetaan paikallisesti asianmukaiset rajat kuolleen puuaineksen korjuulle ja vaatimukset sellaisten hakkuumenetelmien käytöstä, joilla minimoidaan vaikutukset maaperän laatuun, mukaan luettuna maaperän tiivistyminen, sekä biologisen monimuotoisuuden ominaisuuksiin ja elinympäristöihin:”

g) korvataan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

”d) vähintään 70 prosenttia sähköstä, lämmitysenergiasta ja jäähdytysenergiasta, jotka on tuotettu laitoksissa käytetyistä biomassapolttoaineista 31 päivään joulukuuta 2025 saakka, ja vähintään 80 prosenttia 1 päivänä tammikuuta 2026 alkaen.”

19) lisätään 29a artikla seuraavasti:

”29a artikla

Muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennyskriteerit

1. Muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista polttoaineista tuotettu energia lasketaan mukaan jäsenvaltioiden uusiutuvan energian osuuksiin ja 3 artiklan 1 alakohdassa, 15a artiklan 1 kohdassa, 22a artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa ja 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin vain, jos näiden polttoaineiden käytöstä saatava kasvihuonekaasupäästövähennys on vähintään 70 prosenttia.
2. Kierrätetyistä hiilipitoisista polttoaineista saatava energia voidaan huomioida 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan tarkoittamassa kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteessa vain, jos näiden polttoaineiden käytöstä saatava kasvihuonekaasupäästövähennys on vähintään 70 prosenttia.
3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 35 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi tarkentamalla muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskeva arviointimenetelmä. Menetelmällä varmistetaan, ettei sellaisesta hiilidioksidista anneta päästöjen välttämisen hyvityksiä, jonka talteenotosta on jo saatu päästöhyvitystä muiden säännösten nojalla.”

20) muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:

”Kun uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet otetaan huomioon 3 artiklan 1 kohdassa, 15a artiklan 1 kohdassa, 22a artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 1 kohdassa, 24 artiklan 4 kohdassa ja 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden laskennassa, jäsenvaltioiden on edellytettävä talouden toimijoita osoittamaan, että 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa sekä 29a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt uusiutuvia polttoaineita ja kierrätettyjä hiilipitoisia polttoaineita koskevat kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit on täytetty. Tätä varten niiden on edellytettävä talouden toimijoilta sellaisen ainetasemenetelmän käyttöä, joka:”

b) korvataan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat toimittavat luotettavaa tietoa 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa sekä 29a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen kestävyyttä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien noudattamisesta ja että taloudelliset toimijat saattavat pyynnöstä asiaankuuluvan jäsenvaltion käyttöön tietojen pohjana käytetyt lähtötiedot.

Tässä kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan riippumatta siitä, ovatko uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet unionissa valmistettuja vai tuotuja. Tiedot kunkin polttoaineen toimittajan biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden maantieteellisestä alkuperästä ja raaka-ainetyypistä julkaistaan kuluttajia varten talouden toimijoiden, toimittajien tai asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten verkkosivuilla, ja ne päivitetään vuosittain.”

c) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Komissio voi katsoa, että vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden tuotannolle, sisältävät tarkkaa tietoa kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä 29 artiklan 10 kohdan ja 29a artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisen kannalta, osoittavat, että 27 artiklan 3 kohdan sekä 31a artiklan 5 kohdan säännöksiä on noudatettu tai osoittavat, että biopolttoaine-, bioneste- tai biomassapolttoaine-erät täyttävät 29 artiklan 2–7 kohdassa säädetyt kestävyyskriteerit. Osoittaessaan 29 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädettyjen kriteerien täyttymisen talouden toimijat voivat antaa vaaditun näytön suoraan hankinta-alueen tasolla. Komissio voi tunnustaa sellaiset harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelualueet, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisten järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, 29 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohdan tarkoitetuiksi alueiksi.”

d) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisia järjestelmiä, joissa todennetaan 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa sekä 29a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien noudattaminen 29a artiklan 3 kohdan mukaisen menetelmän mukaisesti koko alkuperäketjussa, jossa on mukana toimivaltaisia kansallisia viranomaisia. Näiden järjestelmien avulla voidaan myös todentaa talouden toimijoiden unionin tietokantaan sisällyttämien tietojen tarkkuus ja kattavuus, osoittaa 27 artiklan 3 kohdan noudattaminen ja sertifioida biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet, joilla on vähäinen epäsuoran maankäytön muutoksen riski.

Jäsenvaltio voi ilmoittaa kansallisesta järjestelmästään komissiolle. Komissio antaa etusijan tällaisen järjestelmän arvioinnille, jotta helpotetaan tällaisten järjestelmien kahdenvälistä tai monenvälistä tunnustamista. Komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä, onko tällainen ilmoitettu kansallinen järjestelmä tässä

direktiivissä säädettyjen edellytysten mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kun päätös on myönteinen, muut komission tämän artiklan mukaisesti tunnustamat järjestelmät eivät saa kieltäytyä tunnustamasta vastavuoroisesti kyseisen jäsenvaltion kansallista järjestelmää sellaisten kriteerien noudattamisen tarkistamisen kannalta, joiden suhteen komissio on järjestelmän tunnustanut.

Sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottaville laitoksille, joiden kokonaislämpöteho on 5–10 MW, jäsenvaltioiden on laadittava yksinkertaistetut kansalliset todentamisjärjestelmät, joilla varmistetaan 29 artiklan 2–7 kohdassa ja 10 kohdassa annettujen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästökriteerien toteutuminen.”

e) korvataan 9 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos talouden toimija esittää 4 tai 6 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kohteena olevan järjestelmän mukaisesti saadun näytön tai tiedot, jäsenvaltio ei saa vaatia talouden toimijalta lisänäyttöä järjestelmän sisältämien elementtien, joiden suhteen komissio on järjestelmän hyväksynyt, noudattamisesta.”

f) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä, joka voi perustua talouden toimijan pyyntöön, kaiken saatavilla olevan näytön perusteella, onko 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa ja 29a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden lähteen suhteen täytetty.

Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, voiko asianomainen jäsenvaltio joko

a) ottaa kyseisestä lähteestä peräisin olevat uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet huomioon 29 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun mukaisesti; tai

b) tämän artiklan 9 kohdasta poiketen vaatia uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden lähteen toimittajia esittämään lisänäyttöä kyseisten kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kriteerien ja kyseisten kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevien kynnysten noudattamisesta.”

21) poistetaan 31 artiklan 2, 3 ja 4 kohta:

22) lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Unionin tietokanta

1. Komissio varmistaa, että perustetaan unionin tietokanta, joka mahdollistaa nestemäisten ja kaasumaisten uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden jäljittämisen.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asianomaiset talouden toimijat kirjaavat viipymättä kyseiseen tietokantaan tarkat tiedot tehdyistä liiketoimista ja niiden kattamien polttoaineiden kestävyysominaisuuksista, mukaan luettuna polttoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt, alkaen polttoaineiden tuotantopisteestä ja päättyen hetkeen, jolloin ne kulutetaan unionissa. Tietokantaan on kirjattava myös tieto siitä, onko tietyn polttoaine-erän tuotantoa tuettu ja jos on, tukijärjestelmän tyyppi.

   Tietojen jäljitettävyyden parantamiseksi koko toimitusketjussa siirretään komissiolle tarvittaessa valta antaa delegoituja säädöksiä 35 artiklan mukaisesti unionin tietokantaan kirjattavien tietojen soveltamisalan laajentamiseksi kattamaan asiaankuuluvat tiedot alkaen tuotantopisteestä tai polttoaineen tuotantoon käytettävän raaka-aineen keräämisestä.

   Jäsenvaltioiden on edellytettävä polttoaineiden toimittajia kirjaamaan unionin tietokantaan 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi tarvittavat tiedot.

3. Jäsenvaltioilla on oltava unionin tietokannan käyttöoikeus valvontaa ja tietojen todentamista varten.

4. Jos uusiutuvien kaasujen erän tuotannolle on myönnetty alkuperätakuita, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä alkuperätakuut kumotaan ennen kuin kyseinen uusiutuvien kaasujen erä voidaan rekisteröidä tietokantaan.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talouden toimijoiden tietokantaan kirjaamien tietojen tarkkuus ja kattavuus todennetaan esimerkiksi vapaaehtoisten tai kansallisten järjestelmien avulla.

   Tietojen todentamiseksi komission 30 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti tunnustamat vapaaehtoiset tai kansalliset järjestelmät voivat käyttää kolmannen osapuolen tarjoamia tietojärjestelmiä välittäjinä tietojen keräämisessä, edellyttäen että tällaisesta käytöstä on ilmoitettu komissiolle.”

23) muutetaan 35 artikla seuraavasti:

   a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

      ”Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi [tämän muutosdirektiivin voimaantulosta] 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 29a artiklan 3 kohdassa, 26 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa, 26 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 27 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 27 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa, 28 artiklan 5 kohdassa, 28 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa, 31 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja 31a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.”

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 3 kohdan viidennessä alakohdassa, 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 29a artiklan 3 kohdassa, 26 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa, 26 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 27 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 27 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa, 28 artiklan 5 kohdassa, 28 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa, 31 artiklan 5 kohdassa ja 31a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.”

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”Edellä 7 artiklan 3 kohdan viidennen alakohdan, 8 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 29a artiklan 3 kohdan, 26 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan, 26 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan, 27 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 27 artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan, 28 artiklan 5 kohdan, 28 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan, 31 artiklan 5 kohdan ja 31a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

24) muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteiden mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EU) 2018/1999 muuttaminen

1) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 11 alakohta seuraavasti:

”11) ’vuoteen 2030 ulottuvilla unionin energia- ja ilmastotavoitteilla’ unionin laajuista sitovaa tavoitetta, jonka mukaan unionin kasvihuonekaasupäästöjä alennetaan koko talouden laajuudelta vuoteen 2030 mennessä vähintään 40 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna, direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklassa tarkoitettua uusiutuvaa energiaa koskevaa sitovaa unionin tavoitetta vuodelle 2030, unionin tason yleistavoitetta, jonka mukaan energiatehokkuus on parantunut vuonna 2030 vähintään 32,5 prosenttia, sekä tavoitetta, jonka mukaan sähköverkkojen yhteenliitäntäaste on vuonna 2030 vähintään 15 prosenttia, tai muita Eurooppa-neuvoston tai Euroopan parlamentin ja neuvoston tältä osin myöhemmin vuodelle 2030 sopimia tavoitteita;”

b) korvataan 20 alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevan arvioinnin perusteella annettujen komission suositusten yhteydessä sitä, että jäsenvaltio panee varhaisessa vaiheessa täytäntöön panoksensa direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklassa tarkoitettuun uusiutuvaa energiaa koskevaan sitovaan unionin tavoitteeseen vuodelle 2030, verrattuna sen uusiutuvaa energiaa koskeviin kansallisiin vertailukohtiin;”;

(2) korvataan 4 artiklan a alakohdan 2 alakohta seuraavasti:

”2) Uusiutuva energia:

Direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklassa tarkoitetun uusiutuvaa energiaa koskevan vuoden 2030 sitovan unionin tavoitteen saavuttamiseksi kyseiseen tavoitteeseen osoitettu panos, joka liittyy uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuteen energian kokonaisloppukulutuksesta jäsenvaltiossa vuonna 2030, sekä kyseisen panoksen ohjeellinen kehityskulku vuodesta 2021 lähtien. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2022 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 18 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2025 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 43 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2027 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 65 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä.

Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2030 mennessä vähintään kyseisen jäsenvaltion suunniteltu panos. Jos jäsenvaltio odottaa ylittävänsä vuodelle 2020 asetetun sitovan kansallisen tavoitteensa, sen ohjeellinen kehityskulku voi alkaa tasolta, jonka sen odotetaan saavuttavan. Jäsenvaltioiden ohjeelliset kehityskulut muodostavat yhdessä unionin vertailukohdat vuosina 2022, 2025 ja 2027 ja direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklassa tarkoitetun uusiutuvaa energiaan koskevan sitovan unionin tavoitteen vuodelle 2030. Erillään panoksestaan unionin tavoitteeseen ja ohjeellisesta kehityskulustaan tämän asetuksen soveltamiseksi jäsenvaltio voi esittää korkeampia tavoitteita kansallista politiikkaa varten.”;

(3) korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteisesti, että niiden panosten summa on sellainen, että se vastaa vähintään direktiivin (EU) 2018/2001 3 artiklassa tarkoitettua vuodelle 2030 asetetun uusiutuvaa energiaa koskevan sitovan unionin tavoitteen tasoa.”;

(4) Korvataan 29 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Uusiutuvan energian alalla komissio arvioi osana 1 kohdassa tarkoitettua arviointia edistymistä siltä osin kuin on kyse uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudesta unionin energian kokonaisloppukulutuksesta ja perustaa arvionsa ohjeelliseen unionin kehityskulkuun, joka alkaa 20

prosentista vuonna 2020, saavuttaa vähintään 18 prosentin vertailukohdan vuonna 2022, 43 prosentin vertailukohdan vuonna 2025 ja 65 prosentin vertailukohdan vuonna 2027 uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaiskasvusta uusiutuvaa energiaa koskevan vuodelle 2020 asetetun unionin tavoitteen ja uusiutuvaa energiaa koskevan vuodelle 2030 asetetun unionin tavoitteen välillä ja saavuttaa direktiivin (EU) 2018/2001 3 kohdassa tarkoitetun uusiutuvaa energiaa koskevan sitovan unionin tavoitteen vuodelle 2030.”

3 artikla

Direktiivin 98/70/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/70/EY seuraavasti:

1) korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Soveltamisala

Tässä direktiivissä vahvistetaan tieliikenteen moottoriajoneuvojen, liikkuvien työkoneiden (mukaan lukien sisävesialukset, kun ne eivät ole merellä), maatalous- ja metsätraktorien sekä huvialusten, kun ne eivät ole merellä, osalta otto- ja dieselmoottoreilla varustetuissa ajoneuvoissa käytettäviä polttoaineita koskevat terveyteen ja ympäristönäkökohtiin perustuvat tekniset laatuvaatimukset ottaen huomioon näiden moottoreiden tekniset vaatimukset.”

2) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. ’bensiinillä’ kaikkia CN-koodeihin 2710 12 41, 2710 12 45 ja 2710 12 49 kuuluvia haihtuvia kivennäisöljyjä, jotka on tarkoitettu ajoneuvojen voimanlähteenä olevien ottomoottoreiden toimintaan;

2. ’dieselpolttoaineilla’ CN-koodiin 2710 19 43[28] kuuluvia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 715/2007[29] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) 595/2009[30] tarkoitettuja ja moottoriajoneuvoissa käytettäviä kaasuöljyjä;

[28] Näiden CN-koodien numerointi noudattaa yhteistä tullitariffia, neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

[29] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1).

[30] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 595/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ja asetuksen (EY) N:o 715/2007

3. ’liikkuvissa työkoneissa (mukaan lukien sisävesialukset), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huvialuksissa käytettäväksi tarkoitetuilla kaasuöljyillä’ CN-koodiin 2710 19 43[31] kuuluvia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 2013/53/EU[32], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 167/2013[33] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1628[34] tarkoitettuja ja dieselmoottoreissa käytettäviksi tarkoitettuja raakaöljystä saatavia nesteitä.”

(b) korvataan 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”8. ’toimittajalla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001[35] 2 artiklan ensimmäisen kohdan 38 alakohdassa määriteltyä polttoaineen toimittajaa;

9. ’biopolttoaineilla’ direktiivin (EU) 2018/2001 2 artiklan ensimmäisen kohdan 33 alakohdassa määriteltyjä biopolttoaineita;”

3) muutetaan 4 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vaadittava polttoaineen toimittajia saattamaan markkinoille dieseliä, jossa rasvahappoetyyliesterin (FAME) pitoisuus on korkeintaan 7 prosenttia.”

(b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liikkuvissa työkoneissa (mukaan lukien sisävesialukset), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettäväksi tarkoitettujen kaasuöljyjen suurin sallittu rikkipitoisuus on 10 mg/kg. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muita nestemäisiä polttoaineita kuin näitä kaasuöljyjä, saa käyttää sisävesialuksissa ja huviveneissä vain, jos kyseisten nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuus on korkeintaan sama kuin kyseisissä kaasuöljyissä sallittu suurin pitoisuus.”

4) poistetaan 7 a –7 e artikla;

5) muutetaan 9 artikla seuraavasti:

(a) poistetaan 1 kohdan g, h, i ja k alakohdat;

---

ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta sekä direktiivien 80/1269/ETY, 2005/55/EY ja 2005/78/EY kumoamisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 1).

[31] Näiden CN-koodien numerointi noudattaa yhteistä tullitariffia, neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

[32] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/53/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, huviveneistä ja vesiskoottereista sekä direktiivin 94/25/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 90).

[33] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 167/2013, annettu 5 päivänä helmikuuta 2013, maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 060, 2.3.2013, s. 1).

[34] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1628, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, liikkuviin työkoneisiin tarkoitettujen polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen raja-arvoihin ja tyyppihyväksyntään liittyvistä vaatimuksista, asetusten (EU) N:o 1024/2012 ja (EU) N:o 167/2013 muuttamisesta ja direktiivin 97/68/EY muuttamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 53).

[35] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001 uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

(b) poistetaan 2 kohta;

6) muutetaan liitteet I, II, IV ja V tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

4 artikla

Siirtymäsäännökset

(1) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 7 a artiklan 7 kohdan, jotka kumotaan tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdalla, mukaisesti kerätyt ja jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle ilmoitetut tiedot, jotka koskevat vuotta [Julkaisutoimisto korvaa kalenterivuodella, jonka aikana kumoaminen tulee voimaan] tai sen osaa, toimitetaan komissiolle.

(2) Komission on sisällytettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot kertomukseen, jonka se on velvollinen toimittamaan direktiivin 98/70/EY mukaisesti.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Kumoaminen

Kumotaan neuvoston direktiivi (EU) 2015/652[36] vuodesta [EUVL: korvataan kalenterivuodella, jonka aikana kumoaminen tulee voimaan].

7 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

[36] Neuvoston direktiivi (EU) 2015/652, annettu 20 päivänä huhtikuuta 2015, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY mukaisista laskentamenetelmistä ja raportointivaatimuksista, EUVL L 107, 25.4.2015, s. 26–67.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja